Vasile ALEXANDRU

O VIAȚĂ AȘA CUM A FOST

Vasile Alexandru

O VIAȚĂ AȘA CUM A FOST

GALATI UNIVERSITY PRESS

2024

Copyright © 2024 Galaţi University Press
Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicaţii nu poate fi reprodusă în nicio formă, fără acordul scris al editurii.

Galaţi University Press – Cod CNCSIS 281
Editura Universităţii „Dunărea de Jos”
Str. Domnească, nr. 47, 800008 – Galaţi, ROMÂNIA
Tel. 0336 130 139; Fax: 00 40 236 461 353
gup@ugal.ro

Legenda Foto Coperta 1:

Foto 1 – Conf. univ. ing. Theodor Gheorghian cu tinerii săi asistenți Ioan Tarău, Vasile Alexandru, Petrache Ciucă și Ioan Bodea în aprilie 1962;

Foto 2 – Aspecte din orele de lucrări de Desen industrial, privind Reprezentări axonometrice – Aprilie 1976;

Foto 3 – Secvenţe din cursul de Geometrie descriptivă privind rezolvarea intersecţiilor de suprafeţe poliedrale şi cilindro-conice transmis studenţilor din anul I Nave în noiembrie 1982;

Foto 4 – „A.V.- eul” cu un grup de studenți din anul II Nave într-o excursie documentară, de cunoaştere a şantierelor navale, într-un moment de relaxare la Costinești, în 12 iunie 1985.

Recenzor lingvistic : Angela RIBINCIUC
Copertă şi Machetare: Ing. Nichita SAVA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
ALEXANDRU, VASILE
O viaţă aşa cum a fost / Vasile Alexandru. - Galaţi : Galaţi University Press, 2024

ISBN 978-606-696-316-9

821.135.1

Publicată cu ajutorul Editurii Universităţii “Dunărea de Jos” din Galaţi - GALATI UNIVERSITY PRESS.

CUPRINS

PREFAȚĂ **7**

MULȚUMIRI **11**

CONFERENȚIAR UNIVERSITAR INGINER VASILE ALEXANDRU **13**

SCURTE DATE AUTOBIOGRAFICE ȘI REALIZĂRI PROFESIONALE **13**

ANEXA 1: LISTA LUCRĂRILOR ȘTIINȚIFICE ELABORATE, PREZENTATE LA DIVERSE SESIUNI ȘTIINȚIFICE DE INTERES REGIONAL, NAȚIONAL ȘI/SAU INTERNAȚIONAL, PUBLICATE ÎN DIVERSE REVISTE DE SPECIALITATE **23**

ANEXA 2: LISTA LUCRĂRILOR CONTRACTUALE DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ ȘI A LUCRĂRILOR APLICATIVE EXECUTATE DE CĂTRE CONF. UNIV. ING. VASILE ALEXANDRU **28**

ANEXA 3: LISTA LUCRĂRILOR DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ ELABORATE DE COLECTIVE DE STUDENȚI SUB ÎNDRUMAREA CONF. UNIV. ING. VASILE ALEXANDRU **32**

ANEXA 4: MATERIALE DIDACTICE, ÎNDRUMARE, CĂRȚI PUBLICATE **35**

ASPECTE DIN ACTIVITATEA PROFESIONALĂ **37**

BILANȚ LA OPTZECI DE ANI **45**

PROF. UNIV. DR. ING. VIORICA CONSTANTIN: „UN GÂND LA CEAS ANIVERSAR” **46**

CONF. UNIV. ING. SANDA LEVCOVICI: „AMINTIRI DESPRE DOMNUL CONF. ING. VASILE ALEXANDRU” **48**

Ș. L. DR. ING. NICUȘOR BAROIU: „DESPRE PROFESORUL ALEXANDRU VASILE – «AV-UL»” **50**

CONF. UNIV. DR. ING. GABRIEL POPESCU: **53**

Ș. L. DR. ING. SILVIA VEREȘIU: „UN DASCĂL DEOSEBIT” **56**

CONF. UNIV. DR. ING. NICOLAE DIACONU: „CLIPE DIN TRECUT” **58**

CONF. UNIV. DR. ING. OVIDIU IONAȘ: „AMINTIRI DESPRE DOMNUL CONF. ING. VASILE ALEXANDRU” **59**

BUNĂ DIMINEAȚA (DE LA NOI), DOMNULE PROF. UNIV. ADRIAN BEJAN, ... **61**

ADRIAN BEJAN: „DRAGĂ DOMNULE PROFESOR ALEXANDRU” **62**

PROF. DR. MAT. TOADER BUHĂESCU: „CĂTRE VASILE ALEXANDRU” **63**

ING. ARSENE SARCHIZIAN: „CĂTRE DOMNUL PROFESOR” **64**

ING. IVAN FIRSA: „AMINTIRI DESPRE «AV» – PROFESORUL NOSTRU DE GDD” **65**

ING. NICOLAE ORAC: „VASILICĂ 80” **69**

BILANȚ LA NOUĂZECI DE ANI **71**

REPERE AUTOBIOGRAFICE **79**

LOCALITATEA NATALĂ **79**

INFORMAȚII UTILE PENTRU FIICELE ȘI NEPOȚII MEI **84**

UN EVENIMENT IMPORTANT DIN VIAȚĂ OMIS **101**

RECUNOȘTINȚA URMAȘILOR **103**

SALUTĂRI DE LA O COLEGĂ DE BREASLĂ! **103**

BUNĂ ZIUA ȘI BUN GĂSIT, TUTUROR! **105**

DRAGĂ TATAIE VASILE, STIMAȚI PARTICIPANȚI, ... **107**

BUN GĂSIT DIN SUEDIA! **108**

ÎN LOC DE ÎNCHEIERE **110**

PREFAȚĂ

Viața profesională mi-a oferit atât minunatul prilej de a lucra cu tineri în formare pentru propria lor profesie, cât și prilejul de a-i apropia pe unii dintre cei mai buni și a-i îndruma pentru a duce mai departe flacăra care m-a însuflețit și pe mine – vocația de dascăl. Chiar dacă unii dintre ei au migrat pe traiectoria formării tehnice spre alte discipline sau activități, alții mi-au rămas colaboratori peste ani. Acest fapt m-a mobilizat ca la bilanțul de nouăzeci de ani de viață să evoc cu drag evenimentele care m-au marcat după patruzeci și cinci de ani de activitate didactică profesională proprie, cât și peste patruzeci și șapte de promoții de absolvenți la pregătirea cărora mi-am adus contribuția încă de la primii pași din viața lor de studenți. Reproduc, în continuare, câteva opinii ale foștilor mei studenți și colaboratori, despre opinia lor, așa cum m-au văzut și apreciat:

Prof. univ. dr. ing. Viorica Constantin (pagina 36): „Domnul profesor Vasile Alexandru a fost pentru mine un exemplu de logică în gândire, el fiind cel care mi-a schimbat definitiv drumul în viață, pe o traiectorie ascendentă, dorită din adolescență” – după șapte ani și după susținerea examenului de doctorat, a promovat în funcția de profesor la disciplina „Organe de mașini”.

Prof. univ. dr. ing. Sanda Levcovici (pagina 37): „Anii de formare alături de domnul Vasile Alexandru au constituit perioada mea de formare ca viitor cadru didactic, pentru care îi adresez deosebite mulțumiri” – după circa trei ani și după susținerea examenului de doctorat, a devenit profesor la disciplina „Știința și ingineria materialelor”.

Ș. l. univ. dr. ing. Silvia Vereșiu (pagina 45): „Profesorul Vasile Alexandru a reușit cu pasiune și dăruire să modeleze gândirea și raționamentul tinerilor studenți, pentru a-și imagina viitoarele creații tehnice” – în prezent, pe lângă elemente de geometrie descriptivă, desen și grafică computerizată, transmite studenților și cursul „Mecanisme”.

Conf. univ. dr. ing. Ovidiu Ionaș (pagina 47): „Rigurozitatea, severitatea, ținuta fizică, vestimentară și profesională, distanțarea și uneori lipsa de predictibilitate pe care «AV-ul» le manifesta față de studenți erau și mai vizibile din poziția de asistent. Au fost multe aspecte utile de învățat din poziția de asistent la GD. Aproape glumind, e o școală care le lipsește tinerilor asistenți. Și s-ar cere” – ulterior, a devenit conferențiar la disciplina „Arhitectura navei” și „Nave tehnice”.

Prof. univ. dr. ing. Adrian Bejan, Profesor la Duke University, Academy of Europe, (anii I și II au fost parcurși în școala gălățeană) (pagina 50): „Am avut, de la început, o înclinație spre viziunea grafică, în spațiu, și de aceea m-am simțit «acasă» la cursul dumneavoastră. Aceste lecții s-au lipit de mine fără efort, grație dumneavoastră și frumuseții conținutului celor transmise. Am ajuns să mă consider un norocos și am fost instruit din timp pe această cale”.

Considerându-mă apropiat de anul înființării învățământului superior tehnic-naval, cu prima promoție care a susținut examenul de admitere în 1951, începându-mi activitatea didactică în 1960, m-am format și am crescut împreună și prin școala gălățeană. Fiind printre pionierii acesteia, mă simt onorat și îndatorat să prezint pentru urmași preocupările și eforturile formării și dezvoltării colectivului de cadre didactice de la disciplinele grafice.

Dedic cele scrise **profesorului emerit ing. Iosif Egri**, fost rector al Institutului Politehnic Galați, șef al Catedrei „Organe de mașini și desen”, un mare susținător al disciplinelor grafice, cât și unul dintre profesorii mei, pe care l-am urmat și audiat în primii ani, la cursul „Desen tehnic pentru construcția de mașini”. Recunoștință **conferențiarului univ. ing. Theodor Gheorghian** pe care l-am audiat în anii de ucenicie la cursul de „Geometrie descriptivă și desen”, transmis studenților în primii mei ani de asistent.

Și nu îl pot omite pe marele erudit, **profesorul univ. ing. Alexandru Guțu**, prin intervențiile sale din plenul Catedrei „Organe de mașini și desen”, în care, cu aceeași ușurință și plăcere vie, ne descria frumusețea porții

maramureșene, funcționarea motorului „Stirling”, plăcerea de a audia melodiile compozitorului Mihail Glinka sau simțirile din stepa ucaineană descrisă de Mihail Șolohov în romanul „Pe Donul liniștit”.

Un gând bun și pentru toate promoțiile de ingineri, peste patruzeci și șapte, cărora am încercat să le prezint spre cunoaștere și însușire noțiunile înscrise în programele de curs. Le mulțumesc tuturor celor care, în activitatea lor profesională zilnică, s-au folosit de aceste elemente, cât și acelora cărora le-au servit pentru dezvoltarea viziunii spațiale, pentru a percepe continuu evoluția socială.

Conf. univ. ing. Vasile ALEXANDRU

MULȚUMIRI

Autorul adresează deosebite mulțumiri Conducerii Universității „Dunărea de Jos” din Galați, îndeosebi domnului **rector prof. univ. dr. ing. habil. Marian Barbu** și doamnei **prorector prof. univ. dr. ing. Elena Mereuță**, privind sponsorizarea tipăririi prezentei lucrări. Prin conținutul acesteia, cititorii vor afla atât despre începuturile școlii superioare gălățene, cât și despre primele acțiuni care au condus la selectarea și coagularea colectivului lărgit de cadre didactice de la disciplinele grafice ale Institutului Politehnic din Galați, institut care a devenit mai târziu Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați.

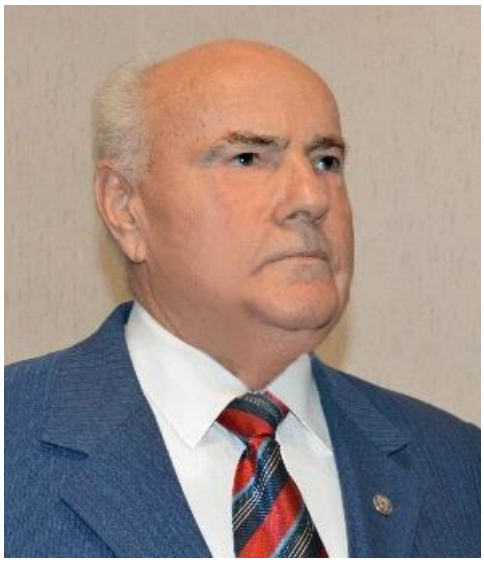
Se cuvine să adresez calde mulțumiri și doamnei ing. Angela Ribinciuc atât pentru activitatea de recenzare și corectură a lucrării, cât și pentru sugestiile recomandate pe parcursul tehnoredactării celor consemnate, precum și colectivului Editurii Galati University Press, pentru ajutorul acordat.

Adresez mulțumiri și recunoștință foștilor mei asistenți, deveniți, în timp, conferențiari și profesori, încă în activitate, care mi-au reamintit că doresc să mă aniverseze cu prilejul împlinirii celor nouă decenii de existență. Acest fapt m-a mobilizat pentru a scrie aceste rânduri pentru foștii mei studenți, deveniți ulterior viitori colegi de activitate didactică, precum și în amintirea foștilor mei profesori.

Autorul

CONFERENȚIAR UNIVERSITAR INGINER VASILE ALEXANDRU

Scurte date autobiografice și realizări profesionale

1. **Nume:** Alexandru Vasile;
2. **Profesia:** inginer, specializarea „Nave și instalații de bord”, absolvent al învățământului de zi – cinci ani;
3. **Funcția îndeplinită în activitatea profesională:** în primii ani, inginer și, ulterior, după circa doi ani, prin schimbarea locului de muncă, cadru didactic universitar, prin concurs;
4. **Data nașterii (zi, lună, an):** 29.11.1934;
5. **Locul nașterii (localitate, județ):** comuna Vadul lui Isac, județul Cahul, Republica Moldova (**Observație:** Sunt născut în România Mare, după vechile hotare existente la data nașterii);
6. **Naționalitate:** română;
7. **Cetățenie:** română;
8. **Religia:** ortodoxă;
9. **Parinții: tatăl** – maistru lăcătuș mecanic (fost încadrat în Șantierul Naval „Fernic”, Atelierele Docurilor Galați, muncitor agricol după august 1944, în final, pensionar pentru limită de vârstă); **mama** – casnică; ambii decedați;
10. **Informații personale:** căsătorit cu Alexandru Rodica – profesor universitar –, avem două fiice căsătorite, locuim în Galați, pe strada Albatrosului, numărul 1, bloc M, scara 2, etajul 1, apartament 20, cod poștal 800029, telefon: 0236.416.318, adresa electronică: vasilealexandru47 @yahoo.com, v34.alex@gmail.com;
11. **Studii:**

- **Studii gimnaziale:** clasele V-VII (1945-1948) – Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați;

- **Studii liceale:** 1948-1952 – Școala Medie Tehnică Metalurgică din Galați, clasă cu profil de „Construcții navale”; după examenul de absolvire, am obținut diploma de tehnician în construcții navale; dintre cei douăzeci și doi de absolvenți m-am situat între primii 10%, cu repartiție guvernamentală, cu accept direct de susținere a examenului de admitere în învățământul superior, fără un stagiu minim de trei ani în prealabil în producție, după legile timpului;
- **Studii superioare:** 1953-1958 – am urmat și absolvit Facultatea de Mecanică, specialitatea „Nave și instalații de bord” din Institutul Politehnic Galați, care, ulterior, a devenit Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați. După examenul de stat, promovat cu media 8,00, am obținut diploma de inginer, specialitatea „Nave și instalații de bord”. Acumulările tehnologice și științifice mi-au permis să abordez ulterior atât lucrări de proiectare a navelor, cât și de elaborare și coordonare a lucrărilor de fabricație a navelor și instalațiilor navale.

12. **Cursuri de specializare:** în cursul anului 1963, la recomandarea pentru postul de asistent la disciplinele grafice, am urmat și absolvit un curs intensiv de standardizare, cu durata de două luni, organizat de Institutul Român de Standardizare București.

13. **Profesia:** cadru didactic universitar – conferențiar universitar atestat, specializat în domeniul disciplinelor tehnice aplicative (geometrie descriptivă, desen industrial pentru construcții de mașini, desen industrial pentru construcția și amenajarea navelor, ergonomie, estetică industrială, grafică computerizată, AutoCAD);

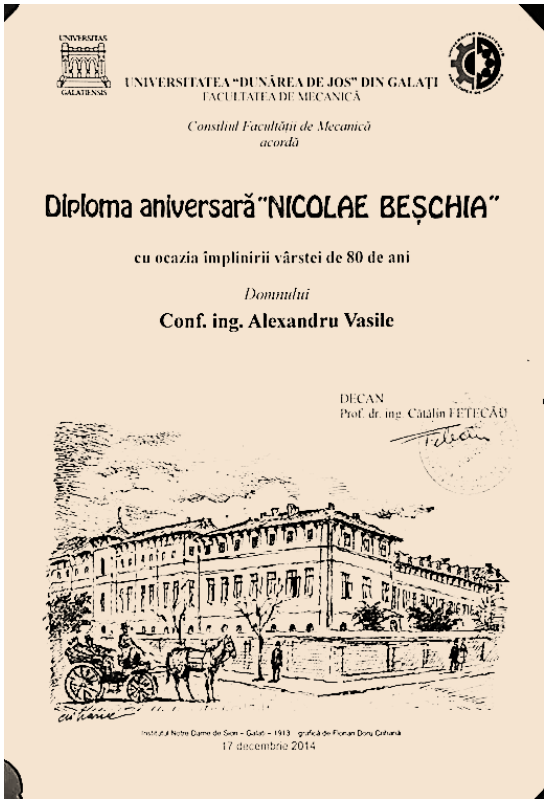
14. **Domenii de afirmare:** elaborarea și prezentarea în sesiuni și simpozioane stiințifice de interes regional, național și internațional a patruzeci și cinci de lucrări științifice (în colective sau ca unic autor) în domeniul graficii inginerești, reproiectarea și modernizarea unor produse tehnice și instalații diverse. Denumirea și diversitatea lucrărilor elaborate susținute și publicate sunt cuprinse în Anexa 1.

15. **Elaborarea și/sau coordonarea a douăzeci de contracte de cercetare tehnico-științifice**, solicitate de către diferite unități economice din

țară; tematica lucrărilor executate și valoarea acestora fiind cuprinse în Anexa 2.

16. **Președinte al comisiilor de bacalaureat**, cu douăzeci și opt de participări în decursul activității didactice, în diverse licee din țară (Galați, Brăila, Buzău, Tecuci, București, Călărași, Bârlad, Odobești, Isaccea) între anii 1970-1990.

17. **Titluri onorifice:** la împlinirea vârstei de optzeci de ani, după pensionare, mi-au fost atribuite diplome de excelență din partea conducerii Facultății de Mecanică a Universității „Dunărea de Jos” din Galați și de către conducerea Colocviilor Constructorilor de Nave din Galați, coordonate de către „Bureau Veritas” și Sucursala AGIR Galați.

UNIVERSITATEA "DUNĂREA DE JOS" DIN GALAȚI
FACULTATEA DE MECANICĂ

Consiliul Facultății de Mecanică
acordă

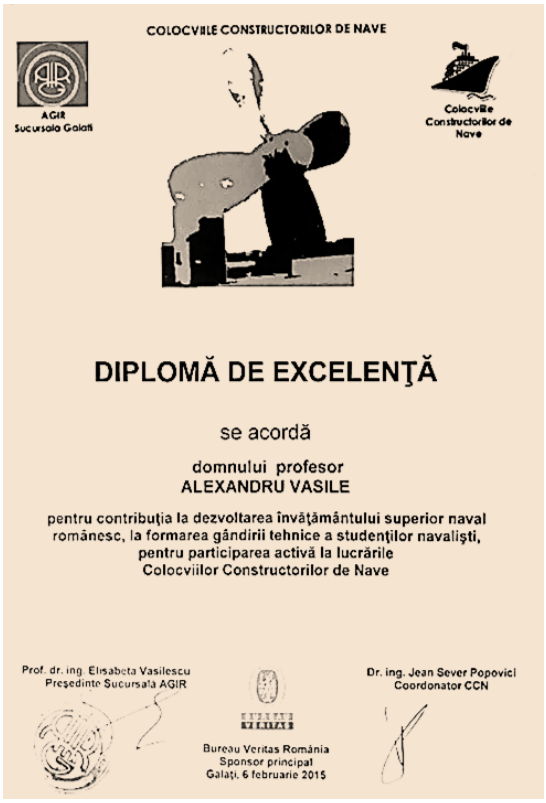
Diploma aniversară "NICOLAE BEȘCHIA"

cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani

Domnului
Conf. ing. Alexandru Vasile

DECAN
Prof. dr. ing. Cătălin FETECĂU

17 decembrie 2014

COLOCVIILE CONSTRUCTORILOR DE NAVE

AGIR
Sucursala Galați

Colocviile Constructorilor de Nave

DIPLOMĂ DE EXCELENŢĂ

se acordă

domnului profesor
ALEXANDRU VASILE

pentru contribuţia la dezvoltarea învăţământului superior naval românesc, la formarea gândirii tehnice a studenţilor navalişti, pentru participarea activă la lucrările Colocviilor Constructorilor de Nave

Prof. dr. ing. Elisabeta Vasilescu
Preşedinte Sucursala AGIR

Dr. ing. Jean Sever Popovici
Coordonator CCN

Bureau Veritas România
Sponsor principal
Galaţi, 6 februarie 2015

18. **Activitatea socio-profesională:** activitate tehnică – după studiile liceale, între 1 octombrie 1952 și 1 iunie 1953, am fost angajat în Șantierul Naval Galați, la serviciul de proiectare, unde am îndeplinit activitatea de desenator tehnic. După absolvirea facultății, am revenit în SNG și, în perioada 18 septembrie 1958 - 1 martie 1960, am fost încadrat ca inginer stagiar în formare, trecând prin atelierul de trasaj naval, serviciul de urmărire a fabricației

navelor, atelierul de prelucrări prin așchiere și serviciul de proiectare a navelor. În această perioadă, m-am familiarizat cu lucrările de trasaj naval, cu lucrările de montaj și saturare a navelor în fabricație (remorchere de 1200 CP, motonave 2000 TDW), cu principalele lucrări de prelucrare prin așchiere (strunguri, freze, raboteze). În cadrul serviciului de proiectări, am lucrat în grupa de studii și elaborare de proiecte preliminare pentru nave – oferte.

Activitatea didactică: în etapa cuprinsă între 10 martie 1960 și 1 octombrie 1964, am fost angajat asistent universitar, prin concurs, la Catedra „Organe de mașini și desen" din Institutul Politehnic Galați, care, după 1974, a devenit Universitatea „Dunărea de Jos" din Galați; între 1 octombrie 1964 și 15 februarie 1991, am fost promovat ca șef de lucrări suplinitor până în 1970 și, definitiv, până în 15 februarie 1991. Între 15 februarie 1991 și până la pensionare, pe 25 martie 2005, prin avansare, am fost confirmat conferențiar universitar titular definitiv. Dupa pensionare, în etapa cuprinsă între 25 martie 2005 și 1 octombrie 2007, am continuat activitatea de cadru didactic asociat, cu normă de predare.

19. **Documentare, specializări, schimburi de experiență:** În decursul activității, am participat anual la consfătuirile metodologice organizate de către principalele catedre de geometrie descriptivă și desen din celelalte centre universitare din țară: la Universitatea Politehnică București, în 1964, am audiat atât cursurile prof. univ. dr. mat. Mihail Șt. Botez, conf. univ. dr. arh. mat. Aurelian Tănăsescu, prof. univ. dr. ing. Jean Moncea, cât și orele de lucrări practice de geometrie descriptivă și desen conduse de către mai tinerii viitorii prof. univ. dr. ing. Marcel Țapu și Sorin Aldea. În anul 1966, am vizitat catedra „Geometrie descriptivă și desen" din Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi" din Iași, unde am văzut organizarea acesteia, baza materială, dar am și fost prezent la orele de curs ținute de către prof. univ. dr. ing. Alexandru Matei, prof. univ. dr. ing. Constantin Popa, conf. univ. dr. ing. Constantin Huiu ș.a. Ulterior, am vizitat și catedrele de profil din Institutul Politehnic Cluj în 1967 (prof. univ. dr. ing. Theodor Alb), Universitatea Politehnică Timișoara în 1970 (prof. univ.

dr. ing. Iulia Voia), Universitatea „Transilvania” din Brașov în 1975 (prof. univ. dr. ing. Doru Velicu), iar peste hotare, în Republica Moldova, în anul 1993, am vizitat catedra „Geometrie descriptivă și desen” din Universitatea Tehnică a Moldovei (prof. univ. dr. ing. habil. Gheorghe Popovici). În toate catedrele vizitate am constatat dotările, bibliografia elaborată, modul de desfășurare a orelor de curs, cât și cele de lucrări practice.

20. Constatările comparative au condus la un salt calitativ în colectivul gălățean de profil, care au condus la **reorganizarea și îmbunătățirea laboratorului cu material didactic**: piese și ansamble, planșe didactice, cât și la dotarea cu un nou mobilier adecvat – toate îmbunătățirile fiind în concordanță cu noile programe de studii și profilul studiat de către studenții în pregătire. S-au elaborat și tipărit primele cursuri, îmbunătățite în conținut și, prin tehnoredactare computerizată, au fost introduse în programele de studiu ale studenților, în premieră, cursul și aplicațiile „CAD”, de grafică asistată de calculator, mai intâi în 2D, iar, ulterior, prin dotarea laboratoarelor de desen cu computerele necesare, s-a trecut și la reprezentări computerizate 3D. Toate aceste eforturi au fost benefice pentru școala gălățeană, deopotrivă pentru cadrele didactice, dar și pentru instruirea viitorilor ingineri de la specializările: mecanică, nave, mașini termice, industrii alimentare ș.a.

21. **Selectarea și formarea unor noi cadre didactice universitare**: având și rol onorific, de coordonator al activităților didactice de la disciplinele grafice, recunoscut atât de colegii mai tineri, cât și de către decanat, prin cunoștințele științifice și experiența acumulate în timp, am contribuit în mod direct la selectarea unor tineri absolvenți, de top, formați în centrul universitar gălățean, dintre foștii noștri studenți: Constantin Viorica, Mușat Sorin, Fălticeanu Constantin, Bologa Octavian, Levcovici Sanda, Grosu Rodica, Țurcanu Ludmila, Dragomir Dumitru, Baicu Ioan, Tocariu Liliana, Deleanu Lorena, Ionescu Anca, Popescu Gabriel ș.a., care ulterior au migrat către alte colective, devenind profesori de elită și chiar conducători de doctorat: Mușat Sorin, Fălticeanu Constantin, Deleanu Lorena ș.a.

22. **Participări și organizări de sesiuni științifice universitare de ramură:** extinderea contactelor cu cadrele didactice omoloage, de înaltă recunoaștere științifică, din celelalte centre universitare (prof. univ. dr. mat. Mihail Șt. Botez, prof. univ. dr. ing. Jean Moncea, prof. univ. dr. ing. Sorin Aldea, prof. univ. dr. ing. Ionel Simion – Universitatea Politehnică București; prof. univ. dr. ing. Alex. Matei, prof. univ. dr. ing. Constantin Popa – Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi" din Iași; prof. univ. dr. ing. Doru Velicu – Universitatea „Transilvania" din Brașov; prof. univ. dr. ing. Codruța Boloș – Universitatea Tehnică Târgu Mureș ș.a.) a avut, ca efect benefic, abordarea unor cercetări comune finalizate cu lucrări științifice în colaborare, participarea la sesiuni științifice cu lucrări prezentate și susținute la sesiunile științifice de ramură din București, Iași, Brașov, Timișoara, Constanța, Cluj, Arad și chiar la Chișinău – Republica Moldova –, și Kiev – Ucraina. Pe plan local, am organizat împreună cu colegii din catedră următoarele sesiuni științifice:

- Lucrările celui de-al treilea Seminar Național de Geometrie Descriptivă și Desen, organizat de Universitatea „Dunărea de Jos" din Galați, colectivul de discipline grafice, între 22-28 iulie 1988;
- Lucrările Sesiunii Științifice Jubiliare „45 de ani de învățământ superior la Galați", de către colectivul de discipline grafice, între 28-30 octombrie 1993. Lucrările prezentate au fost publicate în volumul „Design și grafică inginerească" – Universitatea „Dunărea de Jos" din Galați.
- The Second International Conference on Engineering Graphics and Design, 7-10 iunie 2007, Galați – simpozion organizat cu participare internațională, lucrările prezentate fiind publicate în volumul sesiunii de comunicări.

23. **Conducerea practicii studenților:** în cei peste patruzeci și cinci de ani de activitate didactică, extinsă pe intervalul dintre 1960 și 2007, am contribuit la formarea a peste patruzeci și șapte de promoții de ingineri în specializarile: „Nave", „Tehnologia construcțiilor de mașini", „Mașini termice",

„Industrii alimentare” ș.a. În intervalul citat, am avut în norma de activitate anuală și perioade de conducere și îndrumare a practicii studențești în unitățile industrial-productive din țară. Această activitate mi-a permis să cunosc atât următoarele unități industriale, cât și produsele și procesele tehnologice de uzinaj ale acestora. Astfel, am vizitat atât șantierele navale din Galați, Brăila, Tulcea, Turnu Severin, Constanța, Mangalia, cât și următoarele combinate și uzine din țară: CS Galați, UP Brăila, Uzinele de Tractoare Brașov, Uzinele Reșița ș.a. Cunoașterea acestora mi-a permis să informez studenții despre potențialul tehnic al României și să-i mobilizez pentru o pregătire profesională cât mai bună. De asemenea, am avut lucrări de colaborare tehnică cu: SNG, CSG, RNR, ICEPRONAV, privind elaborarea a doăuzeci de contracte de cercetare tehnico-științifică, pe bază de contracte; temele abordate sunt cuprinse în Anexa 2.

24. **Activitatea de îndrumare a studenților:** între anii 1964 și 1980, în fiecare an calendaristic universitar, am fost îndrumător de an pentru studenții anului I ai specializării „Nave”. Printre acțiunile deosebite, de remarcat sunt excursiile documentare, de cunoaștere în devans a marilor șantiere navale, viitoarele posibilr locuri de muncă ale tinerilor absolvenți. Astfel, în anii 1988 și respectiv 1989, în semestrul al II-lea de studiu, am vizitat cu studenții anului II ai specializării „Nave”, atât șantierele navale din Brăila, Tulcea, Constanța, Mangalia, cât și obiectivele de interes educativ de pe itinerariile parcurse, cum sunt: Monumentul Independenței din Tulcea și Muzeul de Istorie alăturat, Cetatea Enisala, Muzeul Marinei din Constanța, stațiunile turistice adiacente Mangaliei, stațiunea de tineret Costinești.

25. Aproape în fiecare an școlar, am participat cu studenții în etapa de toamnă, circa una sau două săptămâni, la **practica de strângere a recoltei**. Astfel, am participat la IAS Bădălan Galați, IAS Frumușita, IAS Nicorești, la cules zarzavaturi, porumb, struguri.

26. **Conducerea formațiunilor de gărzi patriotice studențești:** în perioada înființării și existenței acestora, am fost cooptat în comandamentul de conducere a formațiunilor studențești, îndeplinind sarcinile atribuite.

27. **Cercetarea științifică cu studenții și tematica lucrărilor elaborate cu colectivele de studenți sub îndrumare** este prezentată în Anexa 3. În decursul perioadei de activitate didactică, am elaborat un număr de peste treizeci de lucrări, tematica abordată reprezentând, în majoritatea lucrărilor efectuate, o aprofundare a noțiunilor tratate la diverse discipline din specializarea studenților sau aplicații ale acestora.

28. **Materialele didactice, îndrumarele și cărțile publicate** sunt cuprinse în Anexa 4.

29. **Alte activități de colaborare cu învățământul preuniversitar:**

- În perioada octombrie 1970 - iulie 1975, am fost cadru didactic asociat la Grupul Școlar „Traian”, având ore de tehnologia fabricației navei, desen industrial, geometrie descriptivă cu elevii școlii postliceale și de maiștri din acest grup școlar;
- Am coordonat activitatea de la disciplinele grafice din Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, dar și la nivel de inspectorat școlar, am avut unele acțiuni metodice de consultare cu cadrele de la disciplinele grafice;
- Am îmbunătățit continuu baza materială din cadrul Catedrei „Grafică, mecanisme și toleranțe” din care am făcut parte în Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, prin elaborarea unor planșe, machete și alte materiale didactice utile disciplinelor grafice.

30. **Alte activități extrauniversitare:**

- În cadrul Centrului de Formare Continuă „FED Education” – filiala Galați 410350, situat pe strada Brăilei, numărul 161, bloc A5, în baza contractului nr. 0040/23.05.2007, încheiat cu Fundația Ecologică „Green Education”, Bulevardul Carol I, numărul 40, Iași, am efectuat un curs de noțiuni de proiectare și lucrări aplicative AutoCAD cu un număr de douăzeci de tineri

absolvenți de liceu, desenatori proiectanți din diverse unități industriale din Galați, desfășurat în perioada 1 martie 2007 - 30 mai 2007.

- În cadrul unității SC PROIECT SA Galați, reprezentată prin dir. ing. Mircea Chiriac, cu sediul în Galați, pe strada Navelor, numărul 3, prin contractul de locație a muncii încheiat în 8 noiembrie 2007 între reprezentanții unității și subsemnatul, în calitate de prestator servicii, în perioada 8 noiembrie 2007 - 12 aprilie 2008, am ținut un curs de noțiuni AutoCAD 2007, dar și lucrările practice aplicative cu extensie de douăzeci de ședințe a trei ore adresat proiectanților din unitate.
- În cadrul ICEPRONAV Galați, în perioada 4 februarie 2008 - 15 februarie 2008, în baza contractului de locație a muncii nr. 748/02.02.2008, am efectuat un curs de desen tehnic general privind actualizarea regulilor de reprezentare rezultate prin înnoirea standardelor de stat.

31. **Încheiere:** cei peste patruzeci și cinci de ani de activitate profesională au fost folosiți cu prioritate pentru cunoaștere, noțiunile acumulate continuu pe parcurs fiind destinate, îndeosebi pentru a-i învăța pe alții. În orice moment, la începutul unui nou an de învățământ, am fost preocupat de cunoașterea noii generații de tineri cărora urma să mă adresez, de selectarea noțiunilor pe care urma să le transmit, conform programelor de studii, de ordonarea calitativă și cantitativă a acestora, despre modul cum trebuie transmise, pentru o însușire maximă și cu un efort minim. Măsura în care am reușit este reflectată de opiniile celor incluși în peste patruzeci și șapte de generații de promoții de ingineri la formarea cărora am contribuit. Invitațiile frecvente, peste ani, la zilele aniversare ale promoțiilor acestora, îmi dau încrederea că rolul meu a fost îndeplinit cu bine.

20 septembrie 2018 Întocmit,
Conf. univ. ing. Vasile ALEXANDRU

Anexa 1: Lista lucrărilor științifice elaborate, prezentate la diverse sesiuni științifice de interes regional, național și/sau internațional, publicate în diverse reviste de specialitate

1. „Rezolvarea lanțurilor de dimensiuni prin metode grafice pentru obținerea unui cost minim de fabricație”. Autori: Ioan TARĂU, Vasile ALEXANDRU. Lucrările celui de-al treilea seminar național de geometrie descriptivă și desen, vol. I, p. 309-316, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, 2-3 octombrie 1992, Cluj-Napoca.

2. „Posibilități de utilizare a efectului și tubului turbionar în industria alimentară”. Autori: Corneliu POPA, Rodica ALEXANDRU, Vasile ALEXANDRU. Buletin de informare pentru industria laptelui, BIIL 8(2), vol.II, p.107-117, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 1993.

3. „Desfășurarea sferei și torului prin suprafețe echivalente”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Manuela MÂNDROIU, Gabriel POPESCU. Lucrările sesiunii științifice jubiliare „45 de ani de învățământ superior la Galați”, volumul „Design și grafică inginerească”, p. 9-11, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 28-30 octombrie 1993.

4. „Modelul tridimensional al suprafeței teoretice a navei”. Autori: Antoniu SPIRATOS, Vasile POPA, Lucica HRISTU, Vasile ALEXANDRU, Manuela MÂNDROIU, Gabriel POPESCU. Lucrările sesiunii științifice jubiliare „45 de ani de învățământ superior la Galați”, volumul „Design și grafică inginerească”, p. 142-150, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 28-30 octombrie 1993.

5. „Elaborarea planurilor de amenajări interioare ale navelor cu ajutorul tehnicii de calcul”. Autori: Antoniu SPIRATOS, Vasile POPA, Lucica HRISTU, Vasile ALEXANDRU, Manuela MÂNDROIU, Gabriel POPESCU. Lucrările sesiunii științifice jubiliare „45 de ani de învățământ superior la Galați”, volumul „Design și grafică inginerească”, p. 151-160, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 28-30 octombrie 1993.

6. „Implicațiile utilizării tehnicii de calcul asupra elaborării documentației scrise și desenate în domeniul construcțiilor de nave”. Autori: Anca IONESCU, Gabriel POPESCU, Vasile ALEXANDRU. Lucrările celui de-al patrulea seminar național de geometrie descriptivă și desen, vol. I, p. 451-457, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași, 10-11 iunie 1994.

7. „Convenții noi pentru reprezentarea structurilor navale”. Autori: Anca IONESCU, Gabriel POPESCU, Vasile ALEXANDRU. Lucrările celui de-al patrulea seminar național de geometrie descriptivă și desen, vol. I, p. 458-469, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași, 10-11 iunie 1994.

8. „Utilizarea proiecției auxiliare oblice pentru rezolvarea problemelor de poziție în epura Monge prin sistemul AutoCAD”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Anca IONESCU. A XIV-a sesiune de comunicări științifice a cadrelor didactice de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, vol. II, p.150-153, 25-27 mai 1995, Constanța.

9. „Metodica desfășurării orelor de lucrări de desen industrial pentru construcții navale”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Anca IONESCU, Gabriel POPESCU, Manuela NECHITA. Lucrările conferinței internaționale de grafică inginerească și metodică de predare, vol. I, p. 189-193, Universitatea Tehnică a Moldovei, 3-4 octombrie 1995, Chișinău.

10. „Realizarea schemei de împărțire a corpului navei în secții tehnologice cu ajutorul AutoCAD”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Anca IONESCU, Manuela NECHITA. Lucrările conferinței internaționale de grafică inginerească și metodică de predare, vol. II, p. 176-179, Universitatea Tehnică a Moldovei, 3-4 octombrie 1995, Chișinău.

11. „Reprezentări axonometrice utilizate în documentația tehnică din industria navală”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Gabriel POPESCU. Lucrările celui de-al V-lea simpozion de geometrie descriptivă, desen, design și grafică asistată de calculator „Grafica, limbaj al științei”, vol. I, p. 7-12, Universitatea Politehnică Timișoara, 17-19 iunie 1996.

12. „Întocmirea desenelor de execuție ale structurilor navale cu ajutorul AutoCAD”. Autori: Anca IONESCU, Vasile ALEXANDRU. Lucrările celui de-al V-lea simpozion de geometrie descriptivă, desen, design și grafică asistată de calculator „Grafica, limbaj al științei”, vol. IV, p. 787-792, Universitatea Politehnică Timișoara, 17-19 iunie 1996.

13. „Medii grafice în interacțiune”. Autori: Gabriel POPESCU, Anca IONESCU, Vasile ALEXANDRU. Lucrările celui de-al V-lea simpozion de geometrie descriptivă, desen, design și grafică asistată de calculator „Grafica, limbaj al științei”, vol. IV, p. 891-896, Universitatea Politehnică Timișoara, 17-19 iunie 1996.

14. „Rezolvarea intersecției a doi cilindri și a desfășuratelor lor prin analiza mecanismului de trasare a curbei de intersecție”. Autori: Gheorghe RĂZMERIȚĂ, Vasile ALEXANDRU,Liana RĂZMERIȚĂ. Lucrările sesiunii de comunicări științifice a Universitatății „Aurel Vlaicu” din Arad, vol. III, p. 17-23, 16-17 mai 1996.

15. „Asupra deplasărilor elicoidale”. Autori: Mihail Șt. BOTEZ, Vasile ALEXANDRU. Lucrări științifice, vol. V, p. 43-60, Institutul Politehnic din Galaţi, 1972.

16. „Contribuții asupra determinării poziției optime a nărilor de ancoră”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Ion BIDOAE, Ion TARĂU. Lucrări științifice, vol. III, p. 493-506, Institutul Politehnic din Galaţi, 1970.

17. „Asupra reprezentării cercului în epura ortogonală”. Autor: Vasile ALEXANDRU. Al VI-lea simpozion de geometrie descriptivă, desen și grafică inginerească computerizată, cu participare internațională, vol. I, p. 225-228, Institutul Politehnic din București, 1998.

18. „Mijloace de învățământ multimedia pentru construcții navale”. Autori: Anca IONESCU, Vasile ALEXANDRU. Al VI-lea simpozion de geometrie descriptivă, desen și grafică inginerească computerizată, cu

participare internațională, vol. III, p. 561-566, Institutul Politehnic din București, 1998.

19. „Meniuri AutoCAD personalizate în notarea sudurilor din construcția navelor”. Autori: Gabriel POPESCU, Vasile ALEXANDRU. Al VI-lea simpozion de geometrie descriptivă, desen și grafică inginerească computerizată, cu participare internațională, vol. III, p. 585-589, Institutul Politehnic din București, 1998.

20. „In memoriam, Teodor GHEORGHIAN (1925-1997), unul dintre pionierii politehnicii gălățene”. Autor: Vasile ALEXANDRU. Al VI-lea simpozion de geometrie descriptivă, desen și grafică inginerească computerizată, cu participare internațională, vol. I, p. 229-231, Institutul Politehnic din București, 1998.

21. „Aplicații AutoCAD privind vizualizarea și trasarea secțiunilor plane în con”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Silvia BEJENARU. Lucrările celui de al VIII-lea simpozion cu participare internațională, vol. II, p.19-22, Editura Universității Transilvania din Brașov, 2003.

22. „Aplicații AutoCAD privind rezolvarea unor intersecții poliedrale”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Nicușor BAROIU. Lucrările celui de al VIII-lea simpozion cu participare internațională, vol. II, p.13-19, Editura Universității Transilvania din Brașov, 2003.

23. „Facilități privind reprezentarea îmbinărilor sudate cu ajutorul sistemului AutoCAD”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Nicușor BAROIU, Silvia BEJENARU. „Tehnologii moderne, calitate, restructurare”, vol. II, p. 306-309, Universitatea Tehnică a Moldovei, 2003.

24. „Modelarea structurilor navale cu ajutorul AME”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Anca IONESCU. A XV-a sesiune de comunicări științifice: „125 ani de învățământ superior de marină”, vol. I, p. 174-178, 1987, Constanța.

25. „Program interactiv pentru simularea intersecției unor suprafețe riglate”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Alex NĂSTASE, Nicușor BAROIU. Lucrările conferinței internaționale de grafică inginerească și design, p. 25, Universitatea Politehnică din București, 2005.

26. „Amplasarea și amenajarea punții de navigație a navelor maritime după considerații ergonomice și de vizibilitate”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Silvia BEJENARU. Lucrările celui de al VII-lea simpozion cu participare internațională, p. 105-110, Editura Universității Transilvania din Brașov, 2002.

27. „Unele aspecte privind amplasarea poziției punctului de comandă pe puntea de navigație pentru mărirea zonei de vizibilitate la navele maritime”. Autor: Vasile ALEXANDRU. Lucrările sesiunii de comunicări științifice ale Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, 2003, Constanța.

28. „Utilizarea sistemului microstation la reprezentarea instalațiilor cu tubulaturi”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Gabriel POPESCU. „TEHNONAV 98”, vol. I, p. 117-122, Universitatea „Ovidius” din Constanța, 1998.

29. „Ship hull structure modelling with AME”. Autori: Anca IONESCU, Vasile ALEXANDRU. „TEHNONAV 98”, vol. II, p. 129-134, Universitatea „Ovidius” din Constanța, 1998.

30. „Asupra unui sistem monoplanar de reprezentare a spațiului”. Autor: Vasile ALEXANDRU. Lucrări științifice, vol. IV, p. 37-43, Institutul de Proiectări din Galaţi, 1972.

31. „Asupra unui sistem de proiecție cu imagine unică”. Autori: Mihail Șt. BOTEZ, Vasile ALEXANDRU. Lucrări științifice, vol. III, p. 43-58, Institutul de Proiectări din Galaţi, 1970.

32. „Studiul decojirii tomatelor cu infraroșii”. Autori: Radu BEȘCHIA, Brad SEGAL, Vasile ALEXANDRU, Gheorghe RĂZMERIȚĂ. Revista „Industria alimentară”, 16, Nr. 5, 1965.

33. „Transportul hidraulic al materiei prime (tomate) la fabricile de conserve”. Autori: Radu BEȘCHIA, Brad SEGAL, Vasile ALEXANDRU. Revista „Industria alimentară”, 165, Nr. 6-7, 1934.

34. „Algoritm și programe cu reprezentări grafice privind identificarea geometriei de prezentare tehnologică a elicelor navale”. Autori: Clement GEORGESCU, Jean POPOVICI, Anghel CERNOV, Vasile ALEXANDRU. Lucrările simpozionului de geometrie descriptivă la Institutul Politehnic din București, 1984.

35. „Asupra formei sculelor de prelucrare ce rezultă din analiza formelor constructiv-tehnologice a unor piese în vederea execuției lor”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Rodica GROSU, loan TOFAN.

36. „Cercetări privind realizarea instalațiilor de propulsie cu elice cu pas reglabil, prevăzute cu telecomandă”. Autori: Costică ALEXANDRU, lacob TEODOROV, Vasile ALEXANDRU. „Transporturi, automatizări”, vol. V, 1983.

37. „Considerații asupra posibilităților de mărire a momentului transmisiei prin asamblările presate ale arborilor portelice”. Autori: Dumitru DRAGOMIR, Viorica CONSTANTIN, Vasile ALEXANDRU. Lucrările celei de a treia conferințe naționale a specialiștilor din domeniul construcțiilor navale, p. 459-464, 1981, Galați.

38. „Instalație de propulsie cu elice cu pas reglabil pentru un împingător fluvial”. Autori: Costică ALEXANDRU, Gheorghe DUMITRU, Vasile ALEXANDRU, lacob TEODOROV, Tănase PANAIT. Lucrările celei de a treia conferințe naționale a specialiștilor din domeniul construcțiilor navale, p. 434-437, 1981, Galați.

39. „Instalație de guvernare electrohidraulică”. Autori: Valeriu CEANGĂ, Daniel PITULICE, Constantin PARASCHIVESCU, Vasile ALEXANDRU, Dumitru DRAGOMIR, Ana MORĂRESCU. Lucrările colocviului de mecanica fluidelor și aplicațiile ei tehnice, p. 199-202, 1979, Galați.

40. „Proiectarea, realizarea, încercarea și omologarea unei mașini universale pentru prepararea alimentelor la bordul navelor”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Constantin MITOȘERIU, Maria CEANGĂ, Rodica ALEXANDRU, Neculai MAFTEI, Viorel LUNGU. „Tehnologii noi de fabricație în

construcția de mașini”, vol. V, p.123-126, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 1977, Galați.

41. „Stadiul actual și tendințe în construcția lagărelor liniei de arbori din tubul etambou”. Autori: Ion CRUDU, Vasile ALEXANDRU, Ionel LUCA. „Tehnologii noi de fabricație în construcția de mașini”, vol. V, p. 217-231, 1976, Galați.

42. „Considerații privind împărțirea corpului navei în secții și norme de întocmire a desenelor de execuție ale secțiilor”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Emilian DIMA, Ana MORĂRESCU, Anca IONESCU. Lucrările celui de-al doilea seminar de geometrie descriptivă și desen, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 2-4 iulie 1986.

43. „Norme de întocmire și reprezentare ale planului general de construcție a corpului navelor metalice”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Emilian DIMA, Ana MORĂRESCU, Anca IONESCU. Lucrările celui de-al doilea seminar de geometrie descriptivă și desen, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 2-4 iulie 1986.

44. „Tendințe actuale privind simplificarea modului de reprezentare în desenul industrial pentru construcții navale”. Autori: Vasile ALEXANDRU, Emilian DIMA, Ana MORĂRESCU, Anca IONESCU, Adrian MARCU. Lucrările celui de-al doilea seminar de geometrie descriptivă și desen, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, 2-4 iulie 1986.

45. „Virtual laboratory for marine structures”. Autori: Gabriel POPESCU, Vasile ALEXANDRU.

Notă: Cercetările și preocupările din lucrarea cu numărul 40 au avut ca rezultat și obținerea unei inovații, atestată prin Certificat de Inovator Nr. 15 din 15 iunie 1978, emis de Ministerul Construcțiilor de Mașini, în temeiul art. 71 al Legii 62 din 1974.

Întocmit,
Conf. univ. ing. Vasile ALEXANDRU

Anexa 2: Lista lucrărilor contractuale de cercetare științifică și a lucrărilor aplicative executate de către conf. univ. ing. Vasile Alexandru

1. Contract de proiectare încheiat între Institutul Politehnic Galaţi, Catedra „Organe de mașini și desen”, în calitate de executant, și CSG, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Reproiectarea prin adaptare (după documentație franceză) a unor componente ale liniilor de laminare”. Titular contract: Alexandru V. Colectivul de execuție: Șolea D., Bologa O., Pop V. Valoarea lucrărilor contractate = 28.000 lei.

2. Contract de cercetare științifică nr. 2802/09.03.1974 încheiat între Institutul Politehnic Galaţi, Catedra „Organe de mașini și desen”, în calitate de executant, și UM 02190 Constanța, reprezentată prin cpt. RIII ing. Rață Ilarie, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Lucrări de reproiectare prin relevare a unor ansamble și componente din diverse instalații de mecanică fină”. Colectivul de execuție a fost format din cadre didactice de la disciplinele grafice, coordonate de către ș. l. univ. ing. Vasile ALEXANDRU. Valoarea lucrărilor contractate = 280.000 lei.

3. Contract nr. 209/1975 încheiat între Universitatea din Galați, Catedra „Organe de mașini și desen”, în calitate de executant, și ICPPAM Galați, reprezentat prin ing. Ignătescu Radu, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Elaborarea documentației de execuție pentru unele subansamble din instalațiile hidraulice și de ungere ale laminoarelor”. Colectivul de execuție a fost format din cadre didactice de la disciplinele grafice, coordonate de către ș. l. univ. ing. Vasile ALEXANDRU. Valoarea lucrărilor contractate = 92.000 lei.

4. Contract de cercetare științifică nr. 6/1976 încheiat între Universitatea din Galați, Catedra „Organe de mașini și desen”, în calitate de executant, și IMN-CIN Galați, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Cercetări privind asimilarea unui malaxor pentru prepararea alimentelor la bordul navelor: proiectarea, execuția și omologarea prototipului”. Colectivul de execuție: catedrele „TCM”, „ELECTRO”, „OMD” ș.a, coordonat de către ș. l. univ. ing. Vasile ALEXANDRU. Valoarea lucrărilor contractate = 220.000 lei.

5. Contract de proiectare nr. 31/1977 ICPPAM-CSG, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Elaborarea documentației de execuție pentru patru cilindri hidraulici și o cruce cardanică”. Titulari contract: Alexandru V. și Grosu R. Colectivul de execuție: catedra „Organe de mașini și desen”. Valoarea lucrărilor contractate = 5.000 lei.

6. Contract de cercetare științifică nr 54/1978 încheiat între Universitatea din Galați, Catedra „Mecanică aplicată”, în calitate de executant, și CIN Galați, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Cercetarea, proiectarea, execuția și omologarea unei mașini hidraulice de cârmă”. Colectivul de execuție: interdisciplinar, coordonat de către ș. l. univ. ing. Valeriu CEANGĂ. Împreună cu ș. l. univ. ing. Constantin FĂLTICEANU, am conceput și proiectat etanșarea dintre piesele fixe și mobile din mașina hidraulică.

Valoarea lucrărilor contractate = 167.000 lei; cota parte a lucrărilor executate = 25.000 lei.

7. Contract de proiectare nr. 23/1979 încheiat între Universitatea din Galați, Catedra „Organe de mașini și desen”, în calitate de executant, și IPO Tulcea, reprezentat prin ing. Vasile Ion, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Elaborarea documentației de execuție pentru unele repere ale motoarelor principale și auxiliare din flota de pescuit oceanic”. Colectivul de execuție a fost format din cadre didactice de la disciplinele grafice, coordonate de către ș. l. univ. ing. Vasile ALEXANDRU. Valoarea lucrărilor contractate = 25.000 lei.

8. Contract de cercetare nr. 56/23.01.1979 încheiat între Institutul Politehnic Galaţi, Catedra „Mașini termice”, în calitate de executant, și ICEPRONAV Galați, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Instalație de propulsie cu elice cu pas mecanic pentru remorcherul împingător 2 x 1200 CP – etapa PT”. Titular contract: Alexandru V. Colectivul de execuție: Teodorov I., Alexandru V., Dumitru Gh., Dragomir V., Adrian I., Bejan N. Valoarea lucrărilor contractate = 457.700 lei.

9. Contract de cercetare nr. 8002/10.11.1980 încheiat între Institutul Politehnic Galaţi, Catedra „Mașini termice”, în calitate de executant, și ICEPRONAV Galați, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Proiectarea instalației de telecomandă pentru instalația de propulsie cu elice cu pas reglabil 3 x 300 CP”. Titular contract: Alexandru V. Colectivul de execuție: Teodorov I., Alexandru V., Dumitru Gh. Valoarea lucrărilor contractate = 470.000 lei.

10. Contract de proiectare încheiat între Institutul Politehnic Galaţi, Catedra „Organe de mașini și desen”, în calitate de executant, și RNR București, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Elaborarea documentației grafice pentru catalogul tipurilor de nave supravegheate de RNR – 22 de planuri generale”. Titulari contract: Alexandru V. și Dragomir V. Valoarea lucrărilor contractate = 16.920 lei.

11. Contract de cercetare și proiectare nr. 50/1982 încheiat între Universitatea din Galați, Catedra „Organe de mașini și desen”, în calitate de executant, și IMNG, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Studiul și proiectarea unui stand privind rodarea și încercarea instalațiilor de propulsie și guvernare pentru șalande hidroclap de 750 m3 și 400 m3”. Titulari contract: Crudu I. și Răzmeriță G. Colectivul de execuție: Abrudan O., Alexandru V., Hapenciuc M., Vasilcan A., Jâșcanu E. Valoarea lucrărilor contractate = 180.000 lei.

12. Contract de cercetare și proiectare nr. 3/20.01.1983 încheiat între Universitatea din Galați, Catedra „Mașini termice”, în calitate de executant, și IMN-CIN Galați, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Conceperea și proiectarea instalației de telecomandă pentru mașina de pas a instalației de propulsie cu elice cu pas reglabil de 300 CP din babord”. Titular contract:

Alexandru C. Colectivul de execuție: Teodorov I., Alexandru V. Valoarea lucrărilor contractate = 125.000 lei.

13. Contract de cercetare științifică și dezvoltare nr. 136/1983 încheiat între Universitatea din Galați, în calitate de executant, și CIN Galați, în calitate de beneficiar, în baza actului adițional cu nr. S146/05.03.1984 înregistrat la CIN Galați. Obiectul contractului: „Elaborarea documentației de execuție a instalației de testarea coroziunii țevilor utilizate la construcția serpentinelor de încălzire a petrolului brut din tancurile de marfă ale navelor petroliere". Titular contract: Alexandru V. Colectivul de execuție: Fălticeanu C., Alexandru R., Ceangă M., Grosu R. Valoarea lucrărilor contractate = 118.000 lei.

14. Contract de cercetare nr. 56/1984 încheiat cu Uzinele „PROGRESUL" Brăila, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Studii și cercetări privind îmbunătățirea roților dințate de la excavatorul pe șenile fabricat în uzinele Progresul – Brăila". Titular contract: Crudu I. Colectivul de execuție: Catedra „Organe de mașini și desen" alcătuită din Abrudan O., Palaghean L., Alexandru V., Rîpă M., Ionescu A., Tocariu L. Valoarea lucrărilor contractate = 700.000 lei.

15. Contract de proiectare ASC/1985 încheiat între ASC Galați, în calitate de executant, și Întreprinderea „Electrocentralele Porțile de Fier" Drobeta Turnu Severin, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Proiectarea unui spărgător de gheață pentru zona Porților de Fier II". Titular contract: Manolache L. Colectivul de execuție: Alexandru V. și grupul de studenți participanți. Valoarea lucrărilor contractate = 600.000 lei.

16. Contract de cercetare științifică nr. 45/1986 încheiat între Universitatea din Galați, Catedra „Organe de mașini și desen", în calitate de executant, și ICEPRONAV Galați, reprezentat prin ing. Luca Ionel, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Studii privind tipizarea unor echipamente și instalații navale solicitate de ICEPRONAV". Titular contract: Alexandru V. Colectivul de execuție a fost format din cadre didactice de la disciplinele grafice, coordonate de către ș. l. univ. ing. Vasile ALEXANDRU: Tocariu L., Ionescu A. Valoarea lucrărilor contractate = 79.000 lei.

17. Contract de cercetare științifică nr. 36/1987 încheiat între Universitatea din Galați, Catedra „Organe de mașini și desen", în calitate de executant, și ICEPRONAV Galați, reprezentat prin ing. Papadopol Victor, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Elaborarea normelor unitare de reprezentare grafică specifice construcțiilor navale pentru partea generală și de corp". Titular contract: Alexandru V. Colectivul de execuție a fost format din cadre didactice de la disciplinele grafice, coordonate de către ș. l. univ. ing. Vasile ALEXANDRU: Ionescu A., Morărescu A. Valoarea lucrărilor contractate = 110.200 lei.

18. Contract de proiectare ASC/1987 încheiat între ASC Galați, în calitate de executant, și Întreprinderea „Electrocentralele Porțile de Fier" Drobeta Turnu Severin, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Proiectarea unei nave pentru scafandri și cameră hiperbarică". Titular

contract: Manolache L. Colectivul de execuție: Alexandru V. și grupul de studenți participanți. Valoarea lucrărilor contractate = 750.000 lei.

19. Contract de cercetare și proiectare nr. 43/1989 încheiat între Universitatea din Galați, Catedra „Organe de mașini și desen”, în calitate de executant, și ICSITNAV, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Norme unitare de reprezentare specifice construcțiilor navale pentru instalațiile de corp, punte și mașini aferente navelor”. Titular contract: Alexandru V. Colectivul de execuție: Ionescu A., Morărescu A. Valoarea lucrărilor contractate = 50.000 lei.

20. Contract de cercetare nr. 142/1989 încheiat între Universitatea din Galați, Catedra „Microbiologie, operații, utilaj și tehnologii”, în calitate de executant, și IPPF Constanța, în calitate de beneficiar. Obiectul contractului: „Cercetări privind realizarea unei instalații pentru climatizarea spațiilor de depozitare a produselor alimentare”. Titular contract: Alexandru R. Colectivul de execuție: Popa C., Jâșcanu V., Alexandru V. Valoarea lucrărilor contractate = 200.000 lei.

10 august 1995

Întocmit,
Conf. univ. ing. Vasile ALEXANDRU

Anexa 3: Lista lucrărilor de cercetare științifică elaborate de colective de studenți sub îndrumarea conf. univ. ing. Vasile Alexandru

1. „Unele aspecte privind sistemele de etanșare a liniei de arbori din tubul etambou”. Colectiv: Vochitoaia M., Părăliște L., Geart S. – Lucrare prezentată și premiată în sesiunea științifică a tinerilor navaliști din aprilie 1977.

2. „Asimilarea și execuția unei mașini universale pentru prepararea alimentelor la bordul navelor”. Colectiv: Lungu V., Ceapraga V., Ciorbă R. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din mai 1977.

3. „Determinarea secțiunilor plane de forme și mărimi impuse prin diverse suprafețe poliedrale și cilindro-conice”. Colectiv: Kahu O., Capatu Al. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1978.

4. „Determinarea grafică a formelor constructiv-spațiale a racordurilor de legătură între conducte și canale de secțiuni transversale diferite”.Colectiv: Iordăchescu I., Buhlea Gh. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1978.

5. „Instalație pentru montarea șuruburilor din diverse agregate cu o forță de prestrângere impusă”. Colectiv: Catană A., Chiriac C., Stroe I., Popescu Șt.; Colectiv coord. științific: Jâșcanu M., Alexandru V., Dragomir D. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din mai 1979.

6. „Instalație pentru montarea piulițelor cu o forță de întindere a șurubului cunoscută”. Colectiv: Chiriac C., Stroie I., Popescu N., Catană A.; Colectiv coord. științific: Alexandru V., Dragomir D. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1979.

7. „Dispozitiv de mecanizare a trasării profilelor dinților roților dințate cilindrice”. Colectiv: Bîgu L., Oprică M., Popescu A.; Colectiv coord. științific: Alexandru V., Grosu R. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1979.

8. „Concepția și proiectarea unei pompe cu acționare manuală pentru presarea uleiului în diverse instalații hidraulice”. Colectiv: Chiriac C., Stroe I., Popescu N., Catană A.; Colectiv coord. științific: Alexandru V., Dragomir D., Țurcanu L. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din mai 1979.

9. „Aspecte ale etanșării mașinilor electrohidraulice de cârmă cu servomotor rotativ”. Colectiv: Colezea I., Ichim N., Ichim F.; Colectiv coord. științific: Ceangă V., Alexandru V., Fălticeanu C. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1979.

10. „Studiul tehnico-economic privind alegerea soluției constructiv-tehnologice a unei instalații pentru cercetarea coroziunii țevilor de încălzire la navele petroliere”. Colectiv: Duțu M., Penca C., Munteanu S., Gheorghe S., Frunzaru I., Voiculescu C., Radu M., Mirică Tr.; Colectiv coord. științific: Fălticeanu C., Alexandru V., Ceangă V., Alexandru R. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1983.

11. „Varianta constructiv-tehnologică a unui stand pentru determinarea coroziunii țevilor de încălzire de la petroliere”. Colectiv: Duțu M., Penca C., Munteanu S., Frunzaru I., Voiculescu C., Radu M., Mirică Tr.; Colectiv coord. științific: Alexandru V., Fălticeanu C., Ceangă V. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1983.

12. „Stand pentru determinarea coroziunii țevilor de încălzire a petrolului din tancurile de marfă ale petrolierelor cu soluția constructiv-tehnologică adoptată”. Colectiv: Duțu M., Penca C., Munteanu S., Gheorghe S., Frunzaru I., Radu M., Mirică Tr.; Colectiv coord. științific: Ceangă V., Alexandru R., Alexandru V., Fălticeanu C. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1985.

13. „Reprezentarea elicelor navale”. Colectiv: Berbec C., Oprea N., Anghel Gh., Chescu M., Diaconescu M., Dobrotă T., Moșescu M.; Colectiv coord. științific: Alexandru V., Ionescu A. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din mai 1984.

14. „Considerații privind determinarea grafică a liniei de intersecție dintre suprafața palei și butucul elicei”. Colectiv: Avram D., Ivașc C., Călin M., Pană S., Piscu V.; Colectiv coord. științific: Alexandru V., Tocariu I. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din mai 1987.

15. „Intersecția și desfășurarea suprafețelor cilindrice cu ajutorul microcalculatorului TIM-S”. Colectiv: Alexandru A., Antohe B., Bran C. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1988.

16. „Intersecția și desfășurarea cilindrilor cu axele ortogonale cu ajutorul calculatorului TIM-S”. Colectiv: Alexandru A., Antohe B., Bran C. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1988.

17. „Intersecția conurilor de rotație având axele concurente sau disjuncte cu ajutorului microcalculatorului TIM-S”. Colectiv: Bran C., Antohe B., Alexandru A. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1986.

18. „Rezolvarea unor probleme de incidență cu ajutorul planului bisector doi”. Colectiv: Antohe C., Roman E., Felea A., Ciocan A. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1989.

19. „Rezolvarea unor probleme de incidență prin transformări afine”. Colectiv: Calu S., Dăscălescu A., Necula P., Ion L. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1989.

20. „Aplicații ale geometriei descriptive la proiectarea formelor constructiv-funcționale ale nărilor de ancoră”. Colectiv: Nechita M., Râpaș Ș., Stoicescu T. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1989.

21. „Aplicații ale proiecției auxiliare (KOLOTOV) la rezolvarea unor probleme metrice și de incidență”. Colectiv: Postelnicu R., Meseșan L., Durac I., Baranga L. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1989.

22. „Influența tehnologiei de fabricație a pieselor asupra întocmirii desenului de execuție”. Colectiv: Mihai Șt., Neagu A.M., Gogan A., Coman D. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din aprilie 1989.

23. „Elaborarea unor modele grafice folosite pentru însușirea regulilor generale de reprezentare ortogonală a obiectelor în desenul industrial”. Colectiv: Ștefan M., Sinca D., Bacnaș C., Popoiu S., Peltea L.; Colectiv coord. științific: Alexandru V., Popescu G. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din anul 2001.

24. „Considerații privind alegerea bazelor de cotare pentru fabricarea pieselor în construcția de mașini”. Colectiv: Artimenco C., Burlacenco S., Tiron L., Dinu B., Oprea A., Dimofte S.; Colectiv coord. științific: Alexandru V., Popescu G. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din anul 2001.

25. „Aplicații privind reprezentările schematice în desenul industrial din domeniul electro-mecanic și acționări electrice”. Colectiv: Lupea I., Costan V., David D., Porumb L.; Colectiv coord. științific: Alexandru V., Popescu G. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din anul 2001.

26. „Aspecte psihologice în organizarea ergonomică a muncii”. Colectiv: Bușurcă A.G., Gheonea M., Carp G., Nechifor V. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din anul 2003.

27. „Sisteme de normative de timp de muncă și mișcări”. Colectiv: Paraschivescu M., Totolici N., Adrian O., Coman L., Ilie A. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din anul 2003.

28. „Unele aplicații ale bioritmurilor în managementul resurselor umane”. Colectiv: Bratu G., Hantă M., Gâtin D. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din anul 2003.

29. „Influența factorilor de ambianță fizică în procesul muncii”. Colectiv: Zamfirescu E., Bârlea L., Mutu V., Apostu R. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din anul 2003.

30. „Analiza metodelor de muncă cu ajutorul unor grafice”. Colectiv: Tureac E., Popescu D.C., Șerban C.A. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din anul 2003.

31. „Cerințe ergonomice privind amplasarea și dimensionarea timoneriei la o navă maritimă”. Colectiv: Maizel A., Bulgaru T. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din anul 2003.

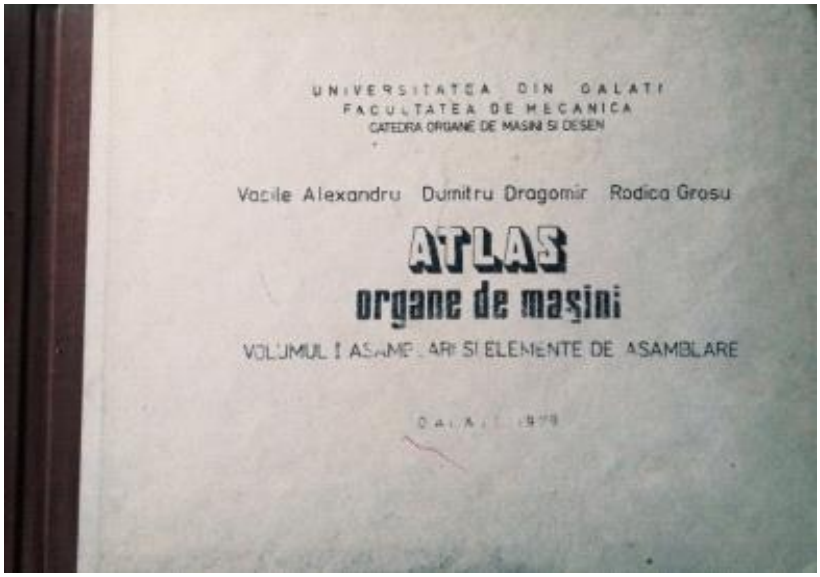
32. „Aspecte ergonomice privind oboseala în muncă”. Colectiv: Sirău O., Burlacu N., Stan L. – Lucrare prezentată în sesiunea științifică studențească din anul 2003.

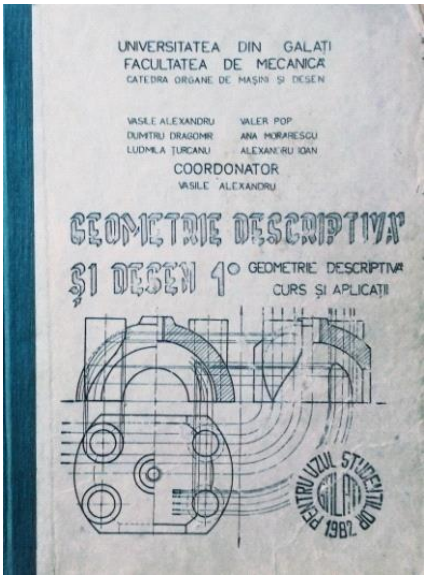
15 iunie 2005 Întocmit,
Conf. univ. ing. Vasile ALEXANDRU

Anexa 4: Materiale didactice, îndrumare, cărți publicate

1. „Atlas de organe de mașini”, volumul 1: „Asamblări și elemente de asamblare”, Vasile ALEXANDRU, Dumitru DRAGOMIR, Rodica GROSU; coordonator Vasile ALEXANDRU, Editura Universității „Dunărea de Jos” din Galați, 1979, format A4, 125 p.

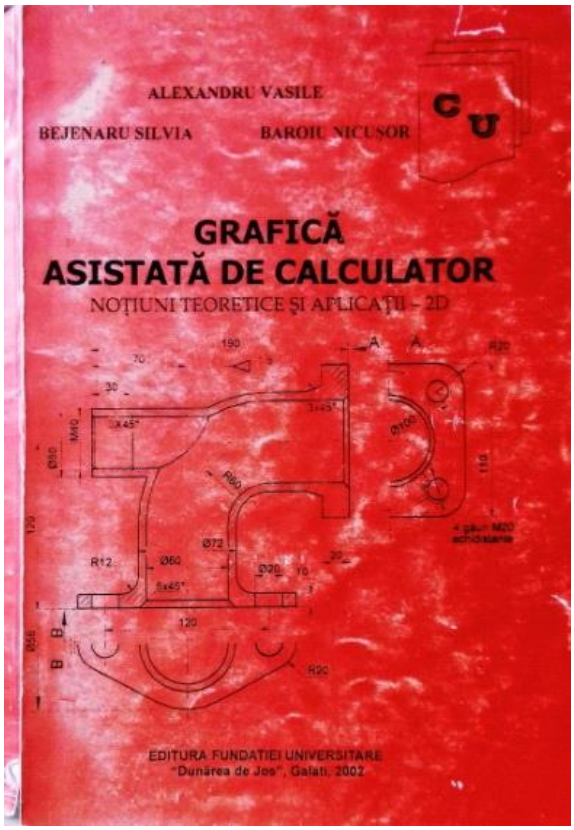
2. „Geometrie descriptivă și desen: 1. Geometrie descriptivă, curs și aplicații”, Vasile ALEXANDRU, Dumitru DRAGOMIR ș.a; coordonator Vasile ALEXANDRU, Editura Universității „Dunărea de Jos” din Galați, 1982, format A4, 340 p.

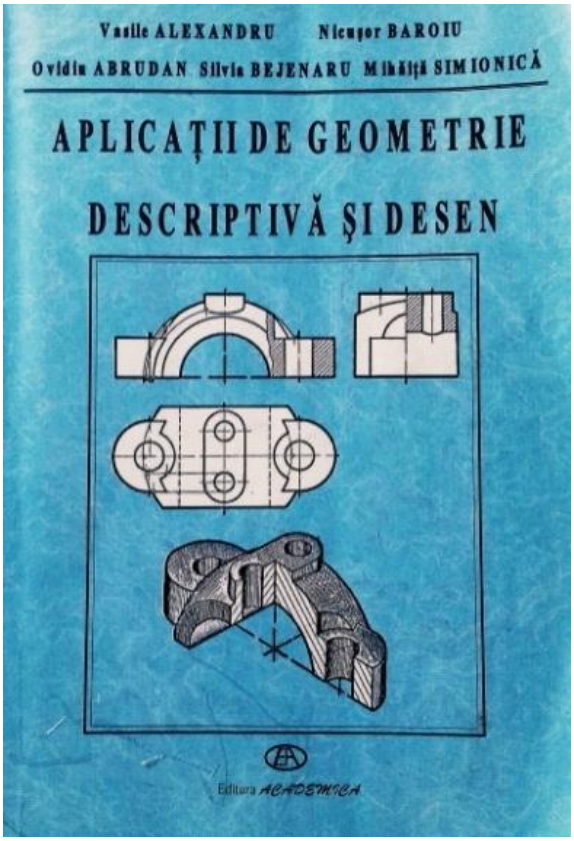

3. „Note de curs de desen industrial pentru construcții navale”, Vasile ALEXANDRU, ICEPRONAV Galați, 1987, format A4, 300 p.

4. „Grafică asistată pe calculator, noțiuni teoretice și aplicații 2D”, Vasile ALEXANDRU ș.a, Editura Universității „Dunărea de Jos” din Galați, 2002, format X, 185 p.

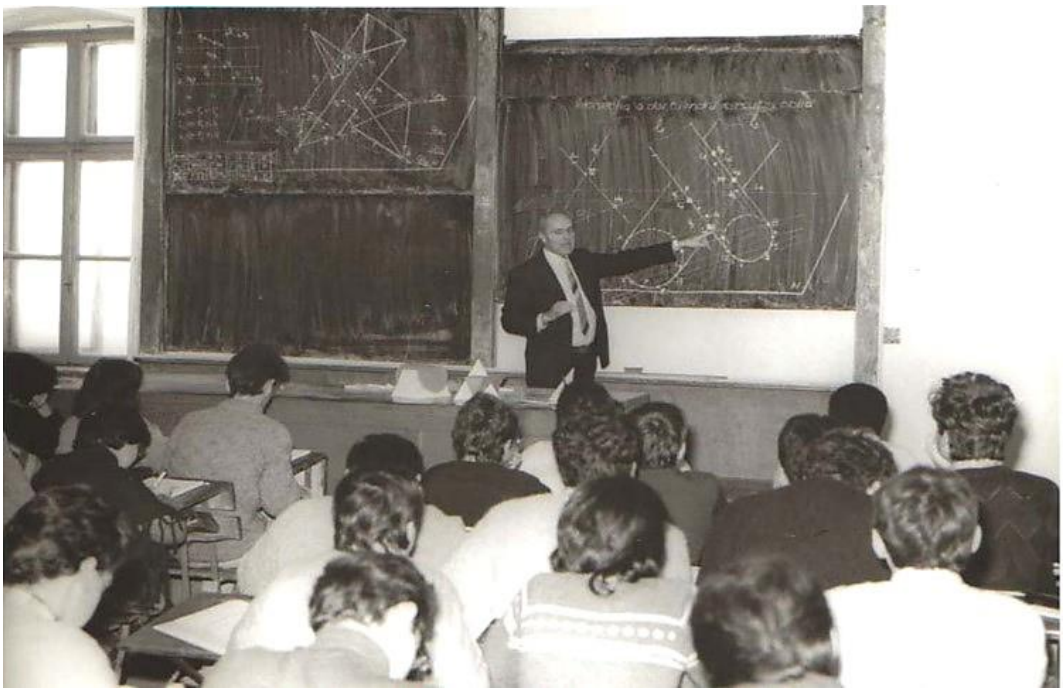

5. „Aplicații de geometrie descriptivă și desen”, Vasile ALEXANDRU ș.a, Editura „ACADEMICA” Galați, 2005, format X, 155 p.

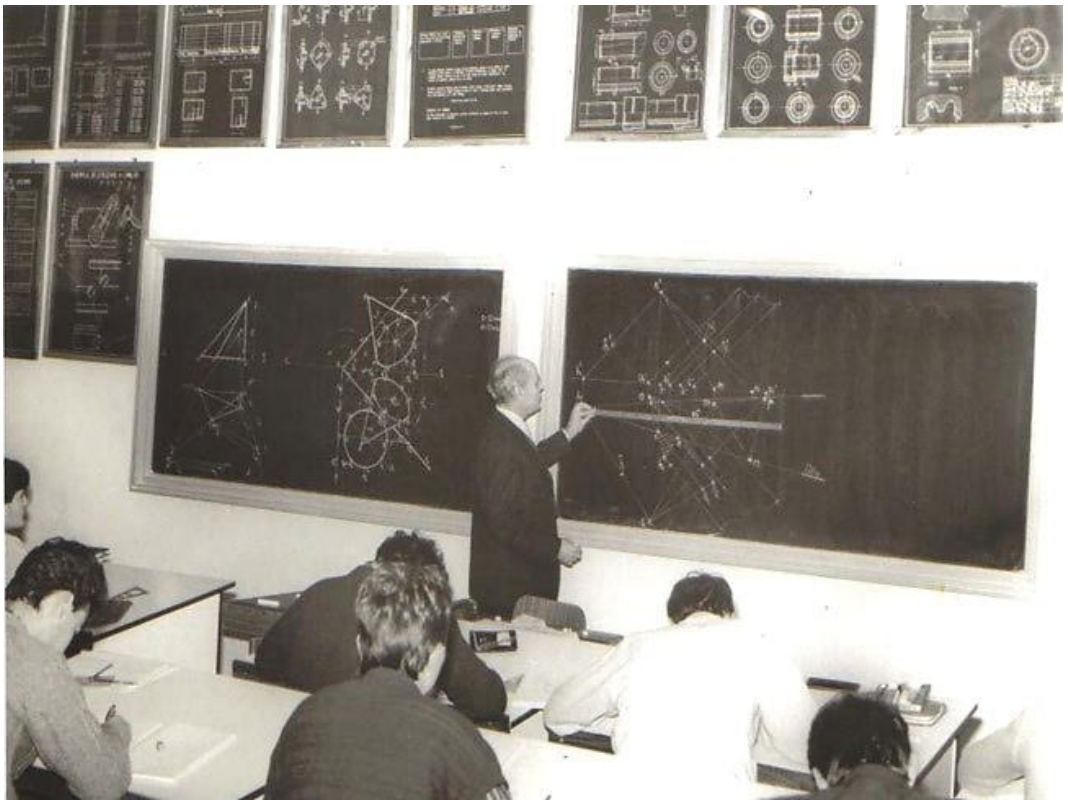
Întocmit,
Conf. univ. ing. Vasile ALEXANDRU

Aspecte din activitatea profesională

Din activitatea didactică:

Oră de curs, geometrie descriptivă, anul I – Nave – noiembrie 1982
„Intersecții de poliedre și suprafețe cilindro-conice”

Oră de lucrări, geometrie descriptivă, anul I – Nave – decembrie 1982

Oră de lucrări de desen industrial – aprilie 1976

Deplasări documentare și practică cu studenții:

La Costinești, cu un grup de studenți din anul II – Nave – 12 iunie 1985

În practică la Șantierul Naval din Turnu Severin – august 1967

Imagini cu diferite personalități și colegi de activitate:

Stafful Catedrei „Organe de mașini și desen” la sărbătorirea zilei de naștere a domnului prof. Alexandru Guțu, 29 februarie 1974; în prim plan: prof. em. Iosif Egri, ș. l. Viorica Constantin, prof. Alexandru Guțu, ș. l. Rodica Grosu, prof. Nicolae Beșchia

Avându-l oaspete pe domnul prof. dr. mat. Mihail Șt. Botez, însoțit de către colegii: Viorica Constantin, Sorin Mușat și Rodica Sandrino – iunie 1965

Cu domnul conf. dr. arh. A. Tănăsescu – 10 mai 1965

În pauză, prof. Th. Gheorghian, însoțit de către asistenții săi: Ioan Tarău, Vasile Alexandru, Petrache Ciucă, Ioan Bodea – aprilie 1962

Împreună cu colegii Tarău Ioan, Matulea Iordan, Lovin Dumitru, Bodea Ion, Ciucă Petrache – 1 mai 1962

În pauză, însoțit de colegii Ion Sas, Ioan Tarău, Petrache Ciucă – mai 1962

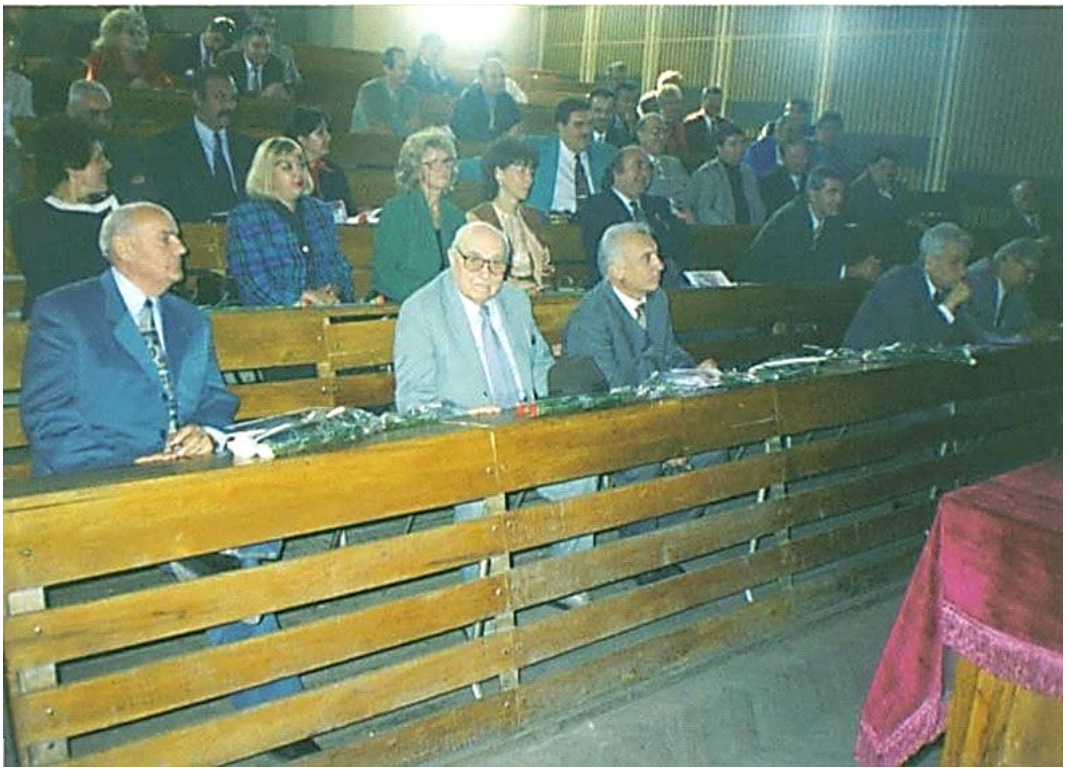

Participare la încheierea anului universitar – 1985

Imagini de la sesiuni științifice:

Al IV-lea Seminar Național de Geometrie Descriptivă și Desen, alături de mentorul meu, prof. univ. Th. Gheorghian, la Academia Militară București – 2-4 Iulie 1987

Invitați la revederea colegială după zece ani a promoției de ingineri navaliști 1991

BILANȚ LA OPTZECI DE ANI

Motto: „Gândind în spirit analitic,
Nu am trăit chiar în zadar:
Sunt trist când mă autocritic,
Satisfacut când mă compar!”

Analizând epigrama scrisă de Nicolae Ivan în „Antologia epigramei românești”, 2007, după Blaise Pascal, încerc să reflectez asupra celor optzeci de ani împliniți, privind înapoi fără mânie sau bucurie, căutând să constat ce a fost bun sau mai puțin bun în acțiunile și faptele ce le-am trăit.

Am apărut pe lume într-o zi de joi, de toamnă târzie, 29 noiembrie 1934, undeva pe malul stâng al Prutului, într-o mică localitate sătească, cu circa 1.200 de locuitori la vremurile de atunci.

La vârsta copilăriei, de nici șapte ani împliniți, am trăit ororile celui de-al Doilea Război Mondial, refugiul în dreapta Prutului, în comuna Folteşti, am depășit cu mari eforturi anii de secetă și lipsuri de după război, am parcurs clasele primare în mari nevoi, iar, între anii 1948 și 1952, am finalizat Școala Medie Tehnică Metalurgică, specializarea „Construcții navale” din Galați.

Situându-mă printre elevii fruntași, între primii 10% dintre absolvenții acestei școli, am putut continua studiile universitare fără stagiu prealabil în producție. Și, astfel, între anii 1953 și 1958, după trecerea examenului de admitere la nou-înființatul Institut Politehnic din Galați și după parcurgerea cursurilor, seminariilor și lucrărilor Facultății de Mecanică, am devenit inginer în specialitatea „Nave și instalații de bord”.

După o scurtă perioadă de producție, efectuată în Șantierul Naval Galați între 1 octombrie 1958 și 1 martie 1960, în urma examenului de concurs, susținut în Instiutul Politehnic din Galați, la Catedra „Organe de mașini și desen”, am devenit asistent universitar la disciplinele grafice în cadrul acestei catedre. La 1 octombrie 1964, începutul noului an universitar, am fost promovat șef lucrări suplinitor, iar în anii următori, am avansat și am fost titularizat pe

post de conferențiar, poziție păstrată până la pensionare, în 5 mai 2005. Apoi, am continuat activitatea de cadru didactic asociat până în 1 octombrie 2007, la finele anului universitar .

În cadrul catedrei, prin norma didactică, am avut activități de predare la următoarele discipline: geometrie descriptivă și desen, desen industrial pentru construcții de mașini, desen industrial pentru construcția navelor, ergonomie, design și estetică industrială, grafică computerizată AutoCAD, dar și ore de aplicații practice la aceste discipline.

Pe parcursul celor peste patruzeci și cinci de ani de activitate didactică, am avut, pe parcurs, ca asistenți, pe următorii colegi, enumerați în succesiunea anilor de colaborare: Viorica Constantin, Sorin Mușat, Rodica Grosu, Sanda Levcovici, Ludmila Țurcanu, Dumitru Dragomir, Ana Morărescu, Nicolae Diaconu, Silvia Vereșiu, Nicușor Baroiu, Gabriel Popescu, Deleanu Lorena, Anca Ionescu și alții... Unii dintre aceștia au dorit ca, la împlinirea vârstei de optzeci de ani, să-mi trimită un mesaj de felicitare și urări de bine pentru etapa pe care am parcurs-o împreună. În cele ce urmează, redau câteva dintre aceste urări ce mi-au fost adresate:

Prof. univ. dr. ing. Viorica Constantin: „Un gând la ceas aniversar”

Pentru mine, domnul profesor Alexandru Vasile este cel care mi-a îndeplinit visul pe care l-am avut din liceu. Visam să devin profesor de matematică, dar părinții mei nu ar fi avut resurse suficiente să mă întrețină la Facultatea din Iași sau București și, de aceea, am dat admitere la Galați, la inginerie.

În anul întâi, m-a atras în mod deosebit geometria descriptivă, disciplina pe care îmi plăcea să o explic și colegilor mei de an. La terminarea facultății, am fost repartizată la Uzina Mecanică din Galați. După două luni de activitate, m-am întâlnit cu domnul Alexandru Vasile care mi-a propus să revin în facultate, ca asistent la geometrie descriptivă. Pentru mine,

această propunere era un vis minunat. Ingineria era în plină dezvoltare și Institutul Politehnic din Galați, în creștere, se afla în căutare de noi cadre didactice tinere. Am parcurs toate etapele necesare pentru a-mi schimba repartiția de către MEI, astfel că, începând cu 1 octombrie 1965, am fost angajată ca asistent universitar în IPG.

De la domnul profesor Alexandru Vasile, urmându-l la orele de curs și aplicații, mi-am însușit ținuta și comportamentul cadrului didactic, cum trebuie ținută creta în mână pentru ca să trasezi linii drepte, cum să amplasezi figurile pe tablă astfel ca acestea să fie vizibile și lizibile pentru studenții situați în sala de curs mai îndepărtați de table, cum și când să utilizezi crete colorate, astfel încât epurele și construcțiile grafice efectuate să aibă claritatea necesară. Am preluat tactul și răbdarea necesare în discuțiile cu studenții, pentru facilitarea însușirii tematicii transmise studenților, dar și răbdarea cu care studenții trebuie îndrumați și apreciați pe parcursul semestrelor.

Astfel, după șapte ani de ucenicie, am ajuns sa stăpânesc și să predau acest obiect fascinant în fața unui auditoriu de 150 de studenți ai anului întâi TCM. Eram foarte fericită, iar orele mi se păreau o minune care îmi realizase visul adolescenței. Îmi plăcea să creez noi probleme adresate studenților, apropiate de profilul lor, pe care le afișam în avizierul catedrei și pe care, în prealabil, le discutam cu colegii din catedră și le rezolvam ulterior cu studenții în cadrul orelor de lucrări aplicative.

Domnul profesor Alexandru Vasile a fost pentru mine un mentor, un exemplu de logică în gândire, el fiind cel care mi-a schimbat definitiv drumul în viață, pe o traiectorie ascendentă, dorită din adolescență.

Acum, la ceas aniversar, la împlinirea celor opt decenii de viață, îi doresc ani mulți cu sănătate și fericire pentru faptele bune pe care le-a făcut de-a lungul vieții, dar și pentru răbdarea cu care a pregătit numeroase generații de studenți și a contribuit la formarea multor cadre didactice.

Data: 20.11.2014 Prof. univ. dr. ing. Viorica CONSTANTIN

Conf. univ. ing. Sanda Levcovici: „Amintiri despre domnul conf. ing. Vasile Alexandru”

Anul 1972 a fost anul schimbării destinului meu profesional, la care domnul Alexandru Vasile a contribuit decisiv. Absolvisem cu cinci ani în urmă Facultatea de Mecanică din Galați. Îmi întemeiasem o familie, aveam un copil și lucram în proiectare la ICCPAM Galați. Parcursesem ani interesanți, în care am învățat multe, dar eram și în căutarea unui nou mod de a-mi echilibra activitatea profesională cu viața de familie. În vara acelui an, am acceptat propunerea domnului Alexandru de a trece prin transfer în Institutul Politehnic, ca asistent la disciplina geometrie descriptivă și desen din cadrul Catedrei „Organe de mașini și desen”.

M-am simțit atrasă totdeauna de disciplinele exacte. Când domnul profesor mi-a făcut propunerea de a lucra ca asistent la această disciplină, am simțit că este momentul de a mă reconecta la pasiunea mea pentru matematică și perspectiva de revenire printre profesorii care m-au format, pentru care aveam o deosebită stimă, dar și posibilitatea continuării studiilor și a perfecționării mele profesionale – suficiente argumente pentru a accepta această oportunitate.

În momentul transferului, în catedră, au fost încadrați mai mulți colegi care au acoperit orele din normele libere, efectuate până atunci de cadre asociate sau cumularzi de la alte discipline. Demersul domnului Alexandru urmărea să atragă tineri absolvenți, viitori colegi pe termen lung, care să formeze un colectiv stabil și omogen.

Pentru mine, a fost un nou început, sub conducerea, pe atunci, a tânărului, dar hotărâtului șef de lucrări Vasile Alexandru. Poate și pentru dânsul a fost o nouă experiență: forma și conducea o echipă de noi asistenți. Am descoperit atunci că nu era ușor să fii cadru didactic, dar aveam un model care

s-a impus. Îmi amintesc discutarea prealabilă a aplicațiilor orelor de lucrări practice, punctualitatea și respectul față de student, obiectivitatea evaluării acestora.

Îmi amintesc și acum, după mulți ani, că admiram frumoasele și precisele desene pe care profesorul le făcea în orele de curs, atenția pentru detaliu, claritatea expunerii. Ne-a învățat că, pentru a fi eficienți, trebuie continuu să îmbogățim aplicațiile didactice tratate în concordanță cu cerințele specializării studenților. Prin exemplul său personal, ne-a învățat valoarea lucrului bine făcut, pentru a deveni profesori cu calități pedagogice superioare. În această etapă, am descoperit metodele de lucru și de apropiere de studenți prin respectul și atenția acordată acestora. Îmi plăceau seminariile și aplicațiile în care descopeream împreună cu ei noi căi de rezolvare a problemelor și aplicațiilor abordate. Astfel, m-am convins de superioritatea noului meu loc de muncă. După trei ani de ucenicie, am făcut un pas înainte în cariera mea didactică, trecând la altă disciplină. Anii de formare alături de domnul Vasile Alexandru au constituit perioada de formare a mea ca viitor cadru didactic, pentru care îi adresez deosebite mulțumiri.

Domnul Vasile Alexandru a înțeles pe deplin importanța deosebită a disciplinei geometrie descriptivă și desen ca fundament al comunicării inginerești și i-a dedicat întreaga viață profesională acestui domeniu de activitate, contribuind și la formarea și modelarea multor colegi din jurul meu. Acum, la împlinirea venerabilei vârste de optzeci de ani, îi doresc multă sănătate, viață lungă și noi satisfacții alături de frumoasa sa familie. La mulți ani, domnule profesor!

Data: 30.11.2014

Sanda Levcovici

Conf. univ. ing. Sanda LEVCOVICI
Catedra „Deformări plastice și tratamente termice”
UDJG

Ș. l. dr. ing. Nicușor Baroiu: „Despre profesorul Alexandru Vasile – «AV-ul»”

Absolvent al Facultății de Mecanică din cadrul Institutului Politehnic din Galați (actualmente Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați), specializarea „Nave și instalații de bord” în promoția 1958, domnul conf. univ. ing. Alexandru Vasile și-a început cariera de cadru didactic în anul 1960, la Catedra „Organe de mașini și desen” din IPG. după ce, după absolvire, a parcurs un stagiu în producție de circa doi ani, în cadrul Șantierului Naval Galați, cu activități de formare profesională în atelierul de trasaj naval, serviciul de urmărire a producției, sectorul de uzinaj prin așchiere și serviciul de proiectări de nave.

Activitatea didactică desfășurată pe parcursul a peste patruzeci și cinci de ani în învățământul superior gălățean a cuprins nu doar cursuri și ore de lucrări practice la disciplinele organe de mașini, geometrie descriptivă, desen industrial pentru construcții de mașini, desen industrial pentru construcția navelor, grafică asistată de calculator 2D, ergonomie, dar și o asiduă documentare pentru perfecționarea activității metodico-didactice la disciplinele grafice. În acest scop, a cultivat strânse legături cu cadrele didactice omoloage din alte centre universitare din țară: Universitatea Politehnică București – 1966 (prof. univ. dr. mat. M.Șt. Botez, prof. univ. dr. ing. Jean Moncea, prof. univ. dr. ing. Sorin Aldea), Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” Iași – 1968 (prof. univ. dr. ing. Alexandru Matei, prof. univ. dr. ing. Constantin Popa), Universitatea Tehnică Cluj-Napoca – 1990 (prof. univ. dr. ing. Th. Alb), Universitatea „Transilvania” Brașov – 1992 (prof. univ. dr. ing. Doru Velicu), dar și cu alte catedre de profil din Timișoara, Constanța, Craiova ș.a.

Personal, ca proaspăt preparator la Catedra „Grafică, mecanisme și toleranțe” din Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, mi-am început

activitatea în anul 2000, sub îndrumarea, la acea vreme, a celui pe care generațiile anterioare de studenți l-au denumit prietenos „AV-ul”, influențați de abrevierile folosite în serialul cinematografic „Famila Ewing”, gustat de tineri pe atunci.

Deosebit de talentat și riguros în expunere, cât și în reprezentările grafice executate cu o deosebită ușurință, în primele cursuri studenților le trebuia un timp de adaptare și acomodare, la care ei se conformau treptat cerințelor impuse de profesor, prin participarea activă la orele de lucrări practice aplicative, devenind încrezători în valoarea și în posibilitățile lor.

Fiind un tip matinal, majoritatea orelor de curs și aplicații ale profesorului începeau de la orele 7:30, când tablele din sălile de curs erau curate. Studenții mai somnoroși aveau o mare problemă în a ajunge în timp util la ore, iar profesorul obișnuia să verifice prezența studenților. Totul se sfârșea prin integrarea acestora în cerințele și rigorile impuse, prin însușirea noțiunilor transmise și îmbunătățirea calităților de execuții grafice ale desenelor întocmite.

Colaborarea pe care am avut-o cu profesorul Alexandru Vasile viza lucrările practice pentru studenții Facultății de Știința și Ingineria Alimentelor și pentru cei de la Mecanică, însă nu cred că ar fi existat vreodată discrepanțe în modul de abordare a problematicii științifice a discuțiilor purtate la clasă care să difere pentru studenții celor două facultăți. Poate că, uneori, ca observație proprie, mi se părea că vedeam un ușor aport de sarcini dat studenților din Republica Moldova, nu doar pe linie didactică, ci și pe linie de experiență practică, de îndemnuri în respectarea adevărului istoric care, cu siguranță, au exercitat o puternică influență asupra tuturor celor de dincolo de Prut. Poate că graiul gliei din Vadul lui Isac, Cahul, nu l-a lăsat pe profesor să-și uite obârșia...

S-a bucurat de aprecierea colegilor din departamentele similare din țară și, în perioada în care am conlucrat, exemplificative fiind relațiile cu prof. Aldea Sorin și prof. Simion Ionel de la Universitatea Politehnică București, prof. Velicu Doru de la Universitatea „Transilvania” din Brașov, prof. Codruța Boloș de la

Universitatea din Târgu Mureș și mulți alții care au apreciat modul de lucru simplu și elegant, precis și, de ce nu, sinceritatea constructivă acordată în colaborările interuniversitare. Exemplificative erau aprecierile la tezele de doctorat care erau însoțite întotdeauna, pe pagini separate, în afara laudativelor și oficialelor cuvinte de complezență academică, de sfaturile reale și observațiile pertinente de care orice tânăr aspirant la titlul de doctor, în realitate, are mare nevoie. Manualele și cursurile elaborate pentru uzul studenților sunt apreciate și astăzi, „Atlasul de organe de mașini”, „Asamblări și elemente de asamblare”, „Geometrie Descriptivă și Desen”, „Geometrie Descriptivă – curs și aplicații” fiind repere în domeniu.

De remarcat este însă ardoarea cu care profesorul Alexandru Vasile, la o vârstă la care unele cadre didactice se pregătesc de retragerea din activitatea profesională și în vremea în care avântul tehnologic se mișcă mai repede decât părinții noștri, el a reușit să se implice în realizarea unei lucrări practice de AutoCAD, în baza programei analitice pentru studenții specializărilor de învățământ superior care au inclusă în planul de învățământ disciplina grafică asistată de calculator, corespunzătoare dotării existente la acea vreme în laboratoarele de grafică. Mai mult, a insuflat tainele AutoCAD-ului, de la vârste fragede, propriilor nepoți, ulterior viitori cursanți ai prestigioaselor Universități Oxford și Lund.

Așadar, se poate spune că excelența promovată în domeniul geometriei descriptvie și a desenului tehnic în Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați este o fărâmă din punctualitatea, erudiția, rigoarea științifică, multidisciplinaritatea și etica universitară insuflate de profesorul Alexandru Vasile. „AV-ul”...

Data: 10.11.2014

Ș. l. univ. dr. ing. Nicușor BAROIU
Departamentul „Ingineria fabricației”, UDJG

Conf. Univ. Dr. Ing. Gabriel Popescu:
„Dacă vrei să prosperi un an, cultivi grâne;
Dacă vrei să prosperi mai mulți ani, plantezi o livadă;
Dacă vrei să prosperi o viață și mai apoi, crești oameni”

Prezentul și conștiința fiecăruia dintre noi sunt o sumă de efecte ale unor cauze pe care suntem obisnuiți să le asociem destinului. Toți trecem zilnic pe lângă oameni și informații care ne pot influența soarta. E greu să poți aprecia, în timp util, o informație sau o ofertă dacă este sau nu o oportunitate. De aceea, un astfel de „verdict” poate fi dat retrospectiv.

Alegerile pe care le facem, atât pe plan personal, cât și profesional, mai ales la început de drum, sunt mai degrabă intuitive, având o importantă componentă subconștientă, legată de modelele pe care le recunoaștem și le apreciem. Prezentul meu este, la rândul lui, o sumă de efecte ale unor întâmplări pe care acum, retrospectiv, le apreciez ca fiind providențiale.

Admiterea la Facultatea de Mecanică (1982), specializarea „Nave”, a fost un motiv de mare bucurie pentru întreaga mea familie. În cele nouă luni de stagiu militar obligatoriu, am avut timp să conștientizez viitoarea profesie pe care tocmai o alesesem. Primul contact cu facultatea a fost unul impresionant, holurile înalte, amfiteatrele corpului D, proaspăt inaugurate, prezențe impecabile și discrete de profesori. Totul era copleșitor.

Singurul curs anunțat în orar într-un alt amfiteatru decât cele din corpul D era cel de geometrie descriptivă: sala M114. Cum cochetasem în anii de liceu cu intenția de a deveni arhitect, această disciplină, aș îndrăzni să spun, nu-mi era deloc străină; astfel, în momentul în care am păsit în acea sală, am înțeles imediat care fusese motivul asocierii ei la acel curs, un perete cu șase table culisante pe verticală. La scurt timp, a intrat în sala de curs profesorul. Prima impresie este totdeauna importantă.

O ținută impecabilă, o privire atotcuprinzătoare, claritate în expunere, iar când a început prezentarea grafică a sistemelor de proiecție, tablele parcă deveneau plane făcute de un plotter (la vremea aceea nu existau calculatoare personale). O tehnică excepțională de reprezentare grafică asociată cu o rigurozitate absolută a notațiilor, astfel încât orice figură definitivată devenea un paragraf – imagine a unui curs deloc ușor.

Azi știu că studenții simt și apreciază un profesor care face expunerea pentru ei așa cum știu că și profesorul, la rându-i, vede și simte auditoriul.

La scurt timp după începerea cursurilor semestrului întâi, am fost selectat pentru a face parte dintr-o echipă de desenatori, în cadrul unui proiect coordonat de profesorul de geometrie descriptivă. Aveam convingerea ca învăț și dacă doar mă aflu în vecinătatea sa.

Pe parcursul anilor I și II, am avut oportunitatea să avem un profesor de geometrie descriptivă și desen tehnic – profesor model.

La doi ani după terminarea studiilor, în 1990, undeva în centrul orașului, m-am întâlnit cu profesorul de geometrie descriptivă absolut întâmplător. După câteva minute de dialog, m-a întrebat dacă nu m-ar interesa o carieră didactică. Urmau să fie scoase la concurs câteva posturi de preparator la Catedra „Geometrie descriptivă, mecanisme și toleranțe”.

Le-am spus părinților mei, cadre didactice, despre propunerea primită și i-am văzut foarte entuziasmați, deși nu mă gândisem niciodată la o astfel de variantă. Atunci l-am căutat pe profesorul de geometrie descriptivă și l-am anunțat că accept provocarea.

Am început, în mod firesc, ca preparator suplinitor, participând la cursurile și laboratoarele de geometrie descriptivă și desen tehnic ale aceluiași profesor. Fiecare oră de asistență era pentru mine nu numai o lecție de profesionalism, dar și de pedagogie, de metodică. Sub îndrumarea sa am început să pătrund în secretele acestei profesii nobile. Tot sub îndrumarea sa, am publicat primele articole de cercetare științifică.

Mă simt dator să precizez că, deși aflați într-o societate în tranziție, profesorul de geometrie descriptivă m-a selectat fără a exista vreun grad de rudenie între noi sau în urma vreunei intervenții, practici la modă în acea perioadă. Pe tot parcursul elaborării tezei de doctorat, profesorul de geometrie descriptivă m-a sprijinit, impulsionat și certat atunci când a trebuit, exact ca un părinte cu propriul copil. Ca unul dintre „descendenții" direcți ai domniei sale la disciplina geometrie descriptivă și desen tehnic, mă surprind deseori „auzindu-i" sfaturile privitoare la expunerea, la amplasarea desenelor, mărimea acestora și reacțiile studenților...

Profesorul de geometrie descriptivă și desen tehnic este un Om veșnic tânăr în spirit și gândire, un Om care ține ritmul cu dezvoltarea aplicațiilor software, care a învățat și învață continuu, un Om care folosește azi rețelele de socializare și care adună virtual în jurul domniei sale mulți foști studenți, foști discipoli și foarte, foarte mulți prieteni.

Un Om prezent în viața mea și astăzi. La ceas aniversar, optzeci de ani de viață, stimate domnule profesor Vasile Alexandru, vă doresc sănătate multă și un sincer „La mulți ani"!

Vă mulțumesc pentru ceea ce sunt astăzi, considerându-vă mentorul și călăuza mea în cariera profesională și nu numai.

Data: 29.11.2014

Conf. univ. dr. ing. Gabriel POPESCU
Facultatea de Arhitectură Navală, UDJG

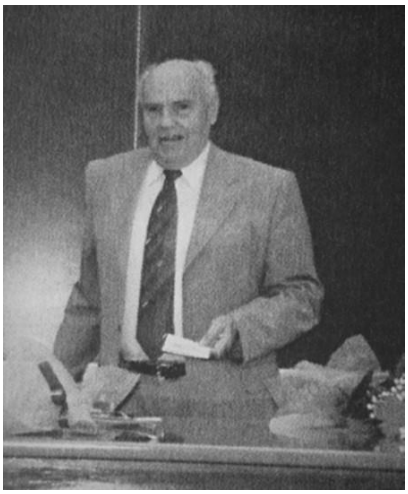
Ș. l. dr. ing. Silvia Vereșiu: „Un dascăl deosebit”

În toamna anului 1982, cu pași timizi, intram ca studentă, pe porțile Facultății de Mecanică. Eram optimistă, știam că urmează ani de studiu, de muncă asiduă, însă știam și că toate acestea vor avea ca finalitate obținerea unei diplome cu care oricine era foarte mândru în acea vreme.

Ca pentru orice tânăr, anii de studenție au fost cei mai frumoși; au rămas în urmă multe amintiri legate de dascălii noștri, de năzbâtiile colegilor, de emoțiile examenelor, de vacanțele care treceau prea repede.

Desigur, nimeni nu poate uita prima disciplină care ne-a speriat în studenție: geometria descriptivă și pe distinsul profesor care o preda: domnul profesor Alexandru Vasile (sau „AV-ul”, așa cum îi spuneau studenții mai mari).

Atunci cand l-am cunoscut pe domnul profesor, eram sincer înspăimântată de zvonurile cum că ar fi aspru, dur, exigent și că pune note foarte mici. Se spunea atunci că dacă treci de anul I (sau, mai exact, dacă treci de geometria descriptivă) ești pe jumătate inginer. În primele săptămâni, înclinam să cred că cele auzite sunt reale; nu înțelegeam mare lucru din desenele impecabile cu care umplea tablele – atâtea puncte, tot felul de notații, proiecții, epure – deja mă gândeam la prima mea restanță. Abia pe la mijlocul semestrului am început să văd lucrurile altfel, să înțeleg, să fac conexiuni și să constat că acesta era, de fapt, abecedarul pentru un viitor inginer.

De la primul curs al distinsului profesor Alexandru Vasile, am fost fascinată de acuratețea desenelor făcute de acesta la tablă. Au fost primele lucruri pe care le-am învățat de la dumnealui: să fac desene îngrijite și să respect în cel mai mic detaliu standardele. Nici prin gând nu-mi trecea atunci

că peste ani – ironia sorții – vom deveni colegi la catedră. Iată că, din anul 2000, devenind asistentă la Catedra „Grafică, mecanisme și toleranțe”, am avut șansa și norocul să-l am coleg și mentor pe domnul profesor Alexandru Vasile. Am învățat multe de la dumnealui și ori de câte ori avem ocazia să stăm de vorbă și azi mai învăț câte ceva.

În cei patruzeci și cinci de ani de carieră didactică, domnul profesor Alexandru Vasile a făcut cinste învățământului tehnic superior de la Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, contribuind la formarea a mii de ingineri. A reușit cu pasiune și dăruire să modeleze gândirea și raționamentul tinerilor studenți pentru a le sădi și dezvolta vederea în spațiu, pentru a-și imagina viitoarele creații tehnice.

Mă bucur să aud că și după pensionare a rămas la fel de activ, implicându-se în tot felul de proiecte la unități școlare și firme de proiectare pentru a transmite, așa cum o făcea și în anii de activitate didactică, tainele geometriei descriptive, ale desenului tehnic, ale graficii computerizate.

Pentru toată activitatea desfășurată, consider că domnul profesor Alexandru Vasile este un exemplu de urmat pentru toate generațiile prezente și viitoare. De aceea, în felul cel mai simplu îi voi spune doar: „Vă mulțumesc, domnule Profesor, și vă doresc viață lungă cu sănătate și zile cât mai senine!”.

Data: 15.11.2014

Ș. l. univ. dr. ing. Silvia VEREȘIU
Departamentul „Ingineria fabricației”, UDJG

Conf. univ. dr. ing. Nicolae Diaconu: „Clipe din trecut”

Există, pentru fiecare dintre noi, câte un moment care ne definește viitorul. Pentru mine, acest moment l-a constituit examenul de admitere la Facultatea de Mecanică din anul 1977, examen pe care, în ciuda dificultății, l-am absolvit.

După efectuarea stagiului militar, într-o toamnă foarte frumoasă, m-am trezit deodată pe imensele holuri ale facultății, căutând, alături de colegii mei, sălile de cursuri, seminarii și laboratoare în care trebuia să ne desfășurăm activitatea. Aproape instantaneu făceam cunoștință cu dascălii și cursurile care urmau să ne deschidă calea spre marele necunoscut. Printre ele, o disciplină nouă și misterioasă – geometrie descriptivă și desen tehnic (GDD) –, al cărei titular, domnul profesor Alexandru Vasile, încerca să ne facă să o îndrăgim.

Obișnuit cu calcule și modele matematice, disciplina amintită m-a luat prin surprindere încă de la început. Complicatele desene executate în culori cu multă măiestrie și eleganță de către domnul profesor îmi păreau desprinse dintr-o lume ireală. Intersecții de drepte cu plane, cu prisme și piramide, cu sfere, intersecții dintre corpuri diferite în spațiu, toate se succedau într-un ritm amețitor, dar care, surprinzător, îmi deveneau după un timp din ce în ce mai atractive. Și, astfel, m-am trezit atras de domnul profesor în tainele unei discipline care la început mi se părea de neînțeles, dar care, ulterior, mi-a devenit deosebit de atractivă.

Ca viitor asistent la Catedra „Organe de mașini”, aveam în norma de bază (printre altele) și ore de aplicații la disciplina geometrie descriptivă și desen tehnic. Profesionalismul de care a dat dovadă domnul profesor Alexandru Vasile se regăsea în bagajul de cunoștințe pe care-l acumulasem și care mi-a permis ulterior să ajung un bun inginer și mai apoi cadru didactic la Catedra „Organe de mașini”, coleg fiind, de această dată, cu profesorul meu

din anul I. Era o mare mândrie și onoare pentru mine, dar care mă și obliga în același timp. Am împlinit deja treizeci și unu ani de când sunt cadru didactic în Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați.

Acum, când profesorul meu a împlinit venerabila vârstă de opt decenii, îi mulțumesc pentru tot ce a făcut pentru generația noastră, pentru cunoștințele împărtășite, pentru recomandările utile transmise de-a lungul timpului, asigurându-l că nu îl voi dezamăgi niciodată și îi urez „La mulți ani, fericiți!”. Îi doresc multă sănătate și viață lungă și îl asigur că se va regăsi ca invitat al nostru de onoare la toate festivitățile ocazionate de aniversarea promoției de ingineri TCM – 1983.

Data: 25.11.2014

Conf. univ. dr. ing. Nicolae DIACONU
Decan al Facultății Transfrontaliere de Științe Umaniste, Economice și Inginerești

Conf. univ. dr. ing. Ovidiu Ionaș: „Amintiri despre domnul conf. ing. Vasile Alexandru”

1975. Anul I, student la Nave. Chimie (Stoian), Analiza (Frangu), Algebra (Buhăescu) și GD. Ce e aia „GD”? „Păi, mai bobocule, „GD-ul” (geometria descriptivă) e o chestie care poate deveni periculoasă dacă nu-i acorzi atenție din start. O să o faci cu AV-ul (Alexandru Vasile), la fel de atent de a fi evitat ca „AG-ul” (pentru cei care au făcut armata la intendență, „AG-ul” este aruncătorul de grenade SPG-9 sau AG-9 în codificarea armatei române). și mare adevar grăi gura păcătosului. O disciplină nouă, necunoscută anterior de elevi, dar care a fost susținută de domnul Alexandru Vasile cu o rigurozitate impresionantă și de o calitate impecabilă. Dreptele erau drepte, cercul cerc (fără instrumente, cu mâna liberă), organizarea tablei perfectă. Nu am (mai) intâlnit niciodată o grafică desenată pe tablă la un asemenea nivel ridicat. Mai dificile au fost

examinările. Faimoasele planșe în culori, cu epura cine știe cărei intersecții, au rămas definitiv în memoria – aș putea spune tuturor – celor care au absolvit secția de Nave și nu numai. Repetarea fără limită a probelor de promovare, acceptate pentru disciplinele finalizate prin evaluarea acumulării cunoștintelor prin colocviu, au făcut sarea și piperul acestei discipline și garanția că, oricât de slabă memorie ai avea, GD-ul făcut cu „AV-ul” nu va fi uitat. Am colegi care nu-și mai amintesc de titularii unor discipline, dar toți țin minte experiența GD.

1983 este anul în care am devenit asistent la Catedra „Construcții Navale”. Din lipsa temporară a unei norme libere în această catedră, pentru început, pentru un interval de trecere de un an calendaristic, m-am văzut asistent la GD, având ca titular de disciplină pe... evident „AV-ul”. Bună școală. După ce treci printr-o astfel de experiență, încercările vieții devin banalități. Rigurozitatea, severitatea, ținuta fizică și profesională, distanțarea și uneori lipsa de predictibilitate pe care „AV-ul” le manifesta față de studenți erau și mai vizibile din poziția de asistent. Au fost multe lucruri utile de învățat din poziția de asistent la GD Aproape glumind, e o școală care lipsește tinerilor asistenți de azi. Și se vede.

Acum, în epoca AutoCAD sau a altor asemenea platforme grafice, este mai greu de înțeles dificultatea disciplinei GDD. Până la urmă s-a dovedit necesară în formarea unui bun inginer. Probabil că dacă nu era susținută de domnul Alexandru Vasile, disciplina ar fi trecut neobservată și abilitățile 2D și 3D ale absolvenților ar fi fost mai mici. Cu bune, cu rele, domnul Alexandru Vasile rămâne un personaj de neuitat în experiența de viață a celor care i-au fost studenți și sau colaboratori.

Respectat, temut, criticat, apreciat, chiar dacă nu neapărat și iubit de către toți.

Viață lungă și sănătate, la venerabila vârstă de optzeci de ani împliniți, din partea unui fost student, asistent, coleg!

Data: 03.12.2014 Conf. univ. dr. ing. Ovidiu IONAȘ

Bună dimineața (de la noi), domnule prof. univ. Adrian Bejan,

Sunt conf.univ. Vasile ALEXANDRU, acela care v-a introdus în tainele geometriei descriptive prin cursurile audiate și lucrările efectuate la acest obiect în cadrul Institutului Politehnic din Galați – azi Universitatea „Dunărea De Jos” din Galați, cu circa patruzeci și cinci de ani în urmă.

Peste câteva zile, împlinesc opt decenii de viață, din care peste cinci dedicate pregătirii a patruzeci și șapte de promoții de ingineri, atât în domeniul naval, mecanic, de industrie alimentară, cât și în alte specializări. Încerc, în timpul de care mai dispun acum, în anii de pensie, să scriu câte ceva atât despre munca efectuată, cât și despre modul cum m-au perceput tinerii studenți cărora le-au fost adresate obiectele pe care le-am transmis în activitatea mea profesională. Menționez că, în decursul activității, am mai predat: desen industrial pentru construcții de mașini, desen pentru construcția navelor, ergonomie, estetică industrială, grafică computerizată și altele.

Cunoscându-vă ca pe un tânăr care a simțit aportul disciplinelor grafice, și îndeosebi al geometriei descriptive, la educarea viziunii spațiale ale unui tânăr care va trebui să-și utilizeze mult imaginația pentru a concepe noi obiecte, vă rog, în limita timpului ce-l puteți consuma, să-mi scrieți câteva cuvinte despre ce a însemnat pentru dumneavoastră acel obiect pe care l-ați cunoscut prin mine și, îndeosebi, cum m-ați perceput pe mine ca profesor și modelator de oameni. Opiniile dumneavoastră vor fi incluse alături de ale altora pe aceeași temă într-o poveste trăită de viață personală a subsemnatului.

Vă urez multă sănătate dumneavoastră și familiei, succese în tot ce gândiți și un nou an plin de bucurii și reușite profesionale și familiale.

Cu deosebită stimă și considerație,
Vasile ALEXANDRU

Adrian Bejan: „Dragă domnule profesor Alexandru”

Vă doresc La mulți ani! Pentru mine, rămâneți la fel de tânăr și zâmbitor ca în 1966, când mi-ați fost profesor de geometrie descriptivă, când ne întâlneam pe stradă și când veneați la meciurile echipei mele.

Aveți dreptate: am avut de la început o înclinație spre viziunea grafică, în spațiu, și de aceea m-am simțit „acasă” în cursul dumneavoastră. Aceste lecții s-au lipit de mine fără efort grație dumneavoastră și frumuseții subiectului. Le practic în orice fac în cariera mea, pentru că, la urma urmei, eu fac desene pe tablă cu cretă, cu creion pe hârtie, cu ajutor de la profesioniști în articolele și cărțile mele.

Așa am ajuns să mă consider extrem de norocos că am fost instruit din timp pe această cale. De ce norocos? Pentru că, ajuns în America, am descoperit că geometria descriptivă este ori necunoscută, ori neglijată de cei care ar trebui să știe mai bine. Subiectul era predat la MIT când am sosit în 1969, dar, de atunci, nu l-am mai văzut în programe. Asta a însemnat că-mi revine mie sarcina să predau elemente de geometrie descriptivă atunci când sunt titularul disciplinelor: termodinamica și convecția căldurii, pe tablă și în cărțile mele.

În biroul meu, la Duke, vizavi de diplome, am montat tema de casă pe care v-am înmânât-o la sfârșitul cursului. Când am revenit la Galați, în anii 1994-1996, m-ați surprins și impresionat că mi-ați dat tema de casă înapoi. Acel desen este singurul desen tehnic din cariera mea care este afișat în birou. Așa se vede ce loc ocupă geometria descriptivă nu numai în gândirea mea, dar și în fizică, în organizarea naturii pe care o reprezentăm și comunicăm prin desene.

Cu recunostință,
Adrian BEJAN (MIT ’71, ’72, ’75)
J.A. Jones Distinguished Professor Duke University, Academy of Europe

Prof. dr. mat. Toader Buhăescu: „Către Vasile Alexandru”

Conferențiar universitar doctor inginer Vasile Alexandru, pe 29 noiembrie 2014, intră în deceniul al optulea al existenței sale. Eu, octogenar de câteva luni, îi urez bun venit în rândurile noastre!

E un prilej de rememorări și nostalgii. Am fost colegi de activitate în aceeași instituție – Institutul Politehnic și apoi Universitatea din Galați – timp de peste patruzeci de ani, lucrând cu aceleași secții de studenți politehniști, în paralel, vreo treizeci de ani. În plus, i-am instruit în aceeași ramură: geometria. Eu pe componenta geometrie analitică, Vasile pe geometrie descriptivă și grafică. Era firesc să colaborăm profesional. Fiind un singur corp de clădiri, ani în șir ne vedeam zilnic, schimbând salutări sau impresii despre evenimente curente și despre necazurile cu studenții leneși. De asemenea, ne întâlneam frecvent ca suporteri ai echipelor sportive și artistice ale studenților. Fiecare dintre noi era conștient că studenții ne analizează, ne critică, ne laudă sau ne poreclesc.

Cu timpul, Vasile Alexandru a căpătat faima de dur, inflexibil, dar riguros și stăpân pe materia sa. Nu i-au găsit o poreclă, ci pur și simplu au scurtat numele: „AV” sau „AV-ul”.

Această etichetă ascunde o oarecare teamă, dar și respect. Este pusă pe drept, Vasile fiind un model de comportament, de eleganță verbală și vestimentară. Destinele noastre au mers aproape identic. Ambii avem câte două fete, o pereche dintre ele au fost colege de clasă, într-un timp. În calitate de părinți, am făcut „schimburi de experiențe”, relațiile fiind permanent amiabile. Chiar când aveam simpatii politice diferite, legăturile au rămas civilizate, respectându-ne reciproc.

După 1990, ne-am văzut mai rar, eu trecând la noile secții de matematici și de științe economice în alte locuri din oraș. Fiecare a evoluat profesional: Vasile s-a perfecționat în tehnica modernă de grafică pe computer, eu inițiind cursuri pentru studenții matematicieni sau economiști. Desigur, când ne întâlneam, ne bucuram să schimbăm informații despre copii, despre nepoți și despre profesie.

De zece ani, de când suntem pensionari, relațiile noastre s-au consolidat prin intermediul unor organizații de pensionari și prin mediul online.

Vasile Alexandru a fost și a rămas un bun coleg și prieten pe care mă pot bizui oricând. La împlinirea a optzeci de ani, îi doresc din toată inima sănătate și bucurii, împreună cu toți acei care îi sunt dragi!

Data: 20.11.2014

Prof. dr. mat. Toader BUHĂESCU

Ing. Arsene Sarchizian: „Către domnul profesor”

Am avut privilegiul de a vă cunoaște în calitate de student în anul I al Facultății de Tehnologie a Produselor Alimentare și Tehnica Pescuitului din cadrul Institutului Politehnic din Galați, integrat astăzi Universității „Dunărea de Jos” din Galați.

Întâlnirea noastră a avut loc în octombrie 1964, cu ocazia primului curs în „celebra” sală 102, la cursul de geometrie descriptivă. Era primul nostru curs, sala era plină, eram toți „morcoviți” pentru că se spunea că în anul precedent existau numeroși boboci care trebuiau să repete anul și din cauza nepromovării geometriei descriptive. Ați intrat în sală îmbrăcat într-un elegant costum gri-petrol, cu cămașă albă și

cravată asortată. Am spus atunci: „Uite un bărbat elegant!” și elegant ați rămas în tot ce ați întreprins ulterior. Am apreciat la dumneavoastră rigoarea științifică coroborată cu frumusețea disciplinei pe care ne-ați predat-o, foarte utilă în anii mai mari.

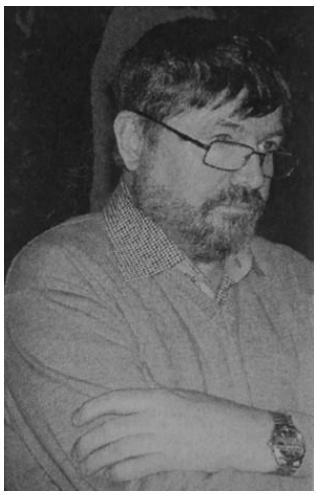
Ne-am revăzut la întâlnirile de zece, douăzeci, treizeci și patruzeci de ani de la absolvire, ocazie cu care ne-am cunoscut mai bine. Nu aș vrea să trec cu ușurință peste o preocupare comună: utilizarea internetului, schimbând sute de materiale foto-video care ne-au îmbogățit cunoștințele și ne-au înfrumusețat viața.

La împlinirea frumoasei vârste de optzeci de ani, vă urez multă sănătate și să continuați să fiți gentlemanul pe care noi, studenții din promoția 1969, l-am avut ca model.

Cu deosebit respect și aleasă prețuire,

Ing. Arsene SARCHIZIAN, Dobrogea Grup S.A.

Ing. Ivan Firsa: „Amintiri despre «AV» – Profesorul nostru de GDD”

După cinci ani de activitate ca mecanic motorist și lăcătuș mecanic într-o mică întrepindere de construcții și reparații nave și utilaje din Tulcea, termin liceul la seral, dau examen la Facultatea de Mecanică din Galați și reușesc să obțin admiterea la specialitatea Utilajul și Tehnologia Sudării, deși îmi dorisem să continui perfecționarea mea profesională la Mașini Termice, rezultatele de la examen propulsându-mă la a doua opțiune.

După peripețiile specifice înscrierii la cămin, ajung să am un pat într-o cameră de opt persoane la căminul F, întrucat căminul C, cel în care primisem inițial repartiție, spre ghinionul meu, intra în reparație odată cu începerea școlii.

Potrivit obiceiurilor din vreme, cei de la cămin făceau de serviciu la cantina din campus, iar eu, sfătuit de unii dintre prietenii mei, care erau de mai multișor studenți în Galați, cum că este mai bine să scap de această sarcină la începutul semestrului, când la școală au loc doar prelegerile introductive, mă programez de serviciu în zilele de 16 și 18 septembrie.

Spre ghinionul meu, exact în aceste două zile în care mi-am făcut serviciul la cantină, colegii mei au avut șansa de a-l cunoaște în carne și oase pe cel care era identificat sub acronimul „AV-ul”.

Profesorul de geometrie descripitivă și desen tehnic, Alexandru Vasile, căci despre el este vorba, le-a umplut mintea și ochii colegilor mei cu câteva table de linii și plane intersectate de drepte despre care eu, care lipsisem de la cursuri din motivul arătat mai sus, nu am reușit să pricep nimic. Precizez aici și faptul că umplerea tablelor cu linii și cercuri era făcută de către profesor cu mâna liberă, singurul instrument ajutător fiind un capăt de sfoară pentru desenarea formelor circulare.

La primul seminar dedicat acestei discipline, care reprezenta un cui pentru orice student care-l avea ca profesor pe „AV-ul”, am avut nesansa să fiu invitat la tablă să explic ceva din ceea ce se predase la curs. Deși mă străduisem să înțeleg ce semnificație aveau liniile și planele desenate de profesor din notițele colegilor mei, când am fost scos la tablă, prestația mea a fost gratulata cu frază: „Dumneata vorbești incoerent ca un negru, treci la loc!”.

M-am pricopsit astfel cu prima mea notă la acest obiect considerat de majoritatea colegilor ca fiind unul de coșmar. Era un doi de toată frumusețea! Recunosc că era al doilea în viața mea. Pe primul îl primisem în gimnaziu, de la profesorul de sport care considerase că nu mă mișcam conform dispozițiilor lui.

Dușul rece m-a făcut să mă trezesc imediat la noua realitate ce se prefigura în fața mea, respectiv potențiala restanță la obiectul cu pricina și implicit pierderea bursei.

Îngrijorat de această sumbră perspectivă, am început recuperarea, recâștigând pas cu pas încrederea profesorului Vasile Alexandru, care, spre final de semestru a recunoscut și a apreciat eforturile mele, înscriind în carnetul de student nota zece la obiectul geometrie descriptivă și desen tehnic.

Ca să nu fiți nelămuriți cum am reușit să fac o medie de zece după prima notă – doi –, am să vă dau explicația oferită chiar de către domnul profesor cu ocazia înscrierii notei în carnet: „Vă iese media 8,50, iar eu v-o rotunjesc la nouă. În plus, pentru seriozitatea cu care v-ați pregătit, vă mai adaug un punct din partea mea și, astfel, media dumneavoastră va fi zece!”.

Notă:

După mulți ani, m-am reîntâlnit la Galați, în data de 5 noiembrie 2014, cu domnul profesor Alexandru Vasile ce a participat la Colocviile Constructorilor de Nave, eveniment ce se derulează la Biblioteca „V. A. Urechia”, în prima zi de vineri a fiecărei luni calendaristice sub auspiciile AGIR – filiala Galați și ANCONAV – Asociația Națională a Constructorilor de Nave din România.

La aceste reuniuni este atrasă elita foștilor și actualilor constructori de nave din învățământ, cercetare, proiectare, execuție. Sunt prezenți foștii conducători ai Șantierului Naval Galați și ICEPRONAV Galați, ingineri și tehnicieni din execuție și din personalul tehnic portuar, cadre didactice ale Facultății de Arhitectură Navală din Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, actuali studenți și simpatizanți ai constructorilor și exploatării navelor și porturilor.

Tematica prezentată abordează evoluția constructorilor de nave din România, stadiul de dezvoltare a șantierelor navale românești, perspectivele de viitor în domeniu.

Subsemnatul a prezentat stadiul actual, dotarea și construcția navelor în șantierul naval VARD Tulcea.

În plenul reuniunii din 5 noiembrie 2014, în prezența domnului profesor Alexandru Vasile, am avut plăcerea să prezint confruntarea mea cu geometria descriptivă ca o lecție pentru tineri despre învățământul superior din Galați din perioada parcursă de mine.

Acum, aflând că domnul profesor Vasile Alexandru împlinește venerabila vârstă de optzeci de ani, îi adresez pe această cale viață lungă, multă sănătate și deosebite mulțumiri pentru ce ne-a predat și pentru felul cum ne-a pregătit.

Ing. Ivan FIRSA,
Director HR VARD Tulcea SA, absolvent al specializării „UTS”, 1986

Ing. Nicolae Orac: „Vasilică 80”

29 noiembrie 2014

La mulți ani!

Motto:

Măi cumetre, la optzeci,
E momentul să petreci,
Să te simți la bătrânețe
Cum ai fost în tinerețe!

Pentru a optzecea ta aniversare,
Ți-am promis această poezie.
Este o caldă și sinceră urare
Dedicată astăzi ție.

Au trecut anii peste noi,
De peste șaizeci ne cunoaștem noi doi,
Amintirile sunt multe,
Dar încă le ținem minte.

Te-ai născut în România Mare,
Când țara avea alte hotare,
Și-ți amintești când ai plecat
Din Vadul lui Isac, micuțul sat.

Ai dus-o foarte greu și deportările apoi,
Și școala pe timp de război.
Atunci setea de studiu te-a cuprins
Și cu voință și perseverență ai învins.

Chiar dacă ești octogenar,
Să fii un optimist vizionar
Că viața te poate trimite
Spre o vârstă din trei cifre.

Fii în activitate permanentă,
Chiar dacă mișcarea e mai lentă.
Și atenție: „tataie”,
La ce mănânci din tigaie!

Relaxează-te un pic,
Mai pleacă și la Slănic,
Internetul e cu tine
Și colegii îți doresc bine.

Iar după ce optzeci a trecut
Și poezia cumătrului sper că ți-a plăcut,
Împreună să ciocnim
Câte-un pahar cu vin.

La bătrânețe, cu titluri universitare,
Cu copii și nepoți de valoare,
Fii fericit, dragă Vasilică,
Bucură-te alături de scumpa ta Rodica.

Să ne dorim sănătate
Și o viață în libertate,
Să ne aniversăm mereu
Anii dați de Dumnezeu.

Și acum, când treci de optzeci,
Dă bice spre nouăzeci!
Să fii sănătos, băiete,
Și succes! Dar... mai reținut la fete!

La a optzecea ta aniversare,
Tradiționala urare:
La mulți ani cu sănătate!
Dumnezeu să-ți dea de toate!

Poezie dedicată bunului meu coleg de facultate, conf. univ. ing. Vasile ALEXANDRU care, la 29 noiembrie 2014, a împlinit onorabila vârstă de optzeci de ani: „La mulți ani!”

Data: 29.11.2014

Ing. Nicolae ORAC
Constanța

BILANȚ LA NOUĂZECI DE ANI

După nouă decenii de existență, din care mai mult de jumătate efectuate ca muncă activă în universitatea gălățeană, cuprinsă între 25 martie 1960 și până la 5 aprilie 2005, cu extindere parțială până în 1 octombrie 2007, privind înapoi, pot concluziona următoarele momente importante, de implicare activă pentru îmbunătățirea metodologiei didactice utilizate pentru pregătirea profesională a viitorilor ingineri:

În momentul încadrării ca tânăr asistent în Catedra „Organe de mașini și desen", Institutul Politehnic din Galați se afla în plin avânt de creștere și dezvoltare, atât prin numărul de studenți, cât și prin apariția unor noi facultăți sau specializări, care au rezultat fie prin transfer din Constanța – piscicultură – și București – industrie alimentară –, cât și prin apariția altor noi specializări de studii: tehnologia construcțiilor de mașini și frigotehnie, urmate ulterior de profilele de studii electric și metalurgic.

Aceste evenimente au avut ca efect imediat mărirea și diversificarea formațiunilor de studii, atât prin creșterea numărului grupelor de studenți, cât și implicit a posturilor de norme didactice, atât pentru posturi de predare, cât și de aplicații practice, îndeosebi la disciplinele grafice.

Domnul profesor Iosif Egri, în calitate de rector și șef de catedră în acele vremuri, având în memorie o diversitate mare de evenimente de proiectare, ca fost șef al serviciului de proiectări al Uzinei de Utilaj Greu „Progresul" Brăila, cunoscând foarte bine importanța desenului tehnic în activitatea profesională a unui inginer, a acționat în scopul selectării încadrării și formării unor noi tineri asistenți pentru disciplinele grafice ca, prin activitatea profesională a acestora, să asigure viitorilor ingineri un nivel de înaltă pregătire profesională și la disciplinele grafice, alături de celelalte discipline inginerești cuprinse în programele de studii.

Urmare a celor descrise mai sus, am fost selectați, împreună cu regretatul inginer Ion Bidoae – fost coleg de facultate, devenit asistent prin reținere în învățământul superior, cu vechime de circa un an – prelucrați și instruiți pentru a ne deplasa, în scurte schimburi de experiență, în viitorul apropiat, în catedrele omoloage de la celelalte centre universitare din țară, pentru a asista atât la orele de curs, cât și la cele de lucrări practice de la disciplinele desen industrial, geometrie descriptivă, perspectivă și altele eventual înrudite.

În aceste vizite documentare, cu extindere de circa două săptămâni, am urmărit atât metodele de expunere în orele de curs, cât și metodologia aplicată de cadrele didactice în orele de lucrări grafice. Am constatat baza materială și dotarea folosită (planșe, machete, piese și ansambluri selectate, complexitatea acestora, schițele și desenele întocmite de studenți în timpul orelor de lucrări, instrumentele folosite, mobilierul adecvat sălilor de desen, păstrarea lucrărilor efectuate de studenți, metodele de evaluare).

Am participat la un schimb de opinii cu colegii din centrele vizitate asupra metodelor didactice folosite, în scopul însușirii de către studenți a noțiunilor transmise, cât și a îmbunătățirii tehnicilor individuale de reprezentări grafice.

Am început cu centrul universitar din București, fiind prezenți în Catedra „Geometrie descriptivă și desen” din Institutului Politehnic, condusă pe atunci de domnii prof. univ. dr. mat. Mihail Șt. Botez și ulterior de prof. univ. ing. Jean Moncea. Am păstrat legături permanente cu aceștia și, la recomandarea lor, am vizitat și catedrele de „Geometrie descriptivă și desen” din Institutul Petrol și Gaze, situat încă în București, a celor din Institutul de Construcții – prof. univ. Dumitru Dragomir, cât și de la Institutul de Arhitectură Ion Mincu – prof. univ. dr. arh. Aurelian Tănăsescu și prof. univ. dr. arh. Adrian Gheorghiu.

Primele concluzii, cu rezultate imediate, ne-au aparținut ambilor, ulterior, după circa un an, colegul Ion Bidoae s-a transferat în Catedra

„Construcții Navale”, pentru completarea posturilor vacante, resimțită și în catedrele de specialitate.

Ulterior, am vizitat Institutul Politehnic din Iași, unde am audiat cursurile domnilor prof. univ. Al. Matei, Constantin Huiu, Constantin Popa, și orele de aplicații al profesorilor citați și ai asistenților univ. Vasile Luis, Cristina Racocea ș.a.

Au urmat apoi catedrele „Geometrie descriptivă și desen” din: Universitatea Tehnică din Brașov – prof. univ. dr. ing. Doru Velicu; Institutul Politehnic din Cluj – prof. univ. ing. Teodor Alb; Institutul Politehnic din Timișoara – prof. univ. dr. ing. Lucia Voia.

Pe parcurs, colectivul de cadre didactice de la disciplinele grafice a fost mărit, prin concurs, cu următorii tineri absolvenți ai învățământului superior tehnic gălățean, selectați în primă etapă de către subsemnatul, în ordinea încadrării: ing. Viorica Constantin, ing. Sorin Mușat, ing. Constantin Fălticeanu, ing. Ovidiu Bratcu, ing. Dumitru Dragomir, ing. Octavian Bologa, ing. Sanda Levcovici, ing. Ludmila Țurcanu, ing. Rodica Grosu, ing. Liliana Tocariu, ing. Anca Ionescu, ing. Ana Morărescu. De asemenea, au mai fost încadrați, prin concurs, domnii ingineri Gh. Momanu, Ovidiu Abrudan și Dumitru Șolea, promovați în scurt timp ca șefi de lucrări, absolvenți ai Institutului de Construcții din Iași, ai Institutului Politehnic Cluj-Napoca și ai Facultății de Mecanizare a Agriculturii din Institutul Agronomic din Craiova.

Evident, unii dintre aceștia, după primii doi-trei ani de formare, au fost transferați către alte catedre în suferință, unde au devenit conferențiari sau chiar profesori (după susținerea doctoratului), cum sunt: Sorin Mușat, Sanda Levcovici, Gh. Momanu, Constantin Fălticeanu, Viorica Constantin, Dumitru Dragomir, Octavian Bologa, Ludmila Țurcanu, Gabriel Popescu, Anca Ionescu.

Astfel, am devenit un loc de formare și export pentru alte catedre ale profilului tehnic, cu acordul consiliilor profesionale, sacrificând disciplinele grafice în favoarea disciplinelor de specialitate, în care erau transferate persoane formate și probate în activitatea didactică, astfel promovate și cu

limbajul ingineresc, respectiv desenul tehnic, proaspăt revizuit și cu standardele la zi.

Procesul de completare a continuat cu ultimii selectați prin aportul meu, cum sunt: ing. Gabriel Popescu, ing. Silvia Vereșiu, ing. Lorena Deleanu, ing. Minodora Râpă, ing. Nicușor Baroiu, ing. Ion Baicu, cât și alții fără contribuția mea.

Evident, în decursul timpului, au mai fost selectate prin concurs și încadrate pentru început în catedră și alte viitoare cadre didactice, pe alte filiere, cum au fost: ing. Rodica Sardino și ing. Dragoș Radu, cu studii superioare în Institutul de Construcții Iași, cât și ing. Valer Pop, ing. Elena Mereuță, ing. Andrei Laurența, ing. Ionaș Ovidiu, proveniți dintre absolvenții universității gălățene.

Cu aportul primilor încadrați, am realizat următoarele îmbunătățiri: amenajarea a patru săli de desen cu mobilier nou, adecvat orelor de desen și geometrie descriptivă pentru specializarile: „Nave”, „Industrie Alimentară”, „Mașini termice”, „Tehnologia construcțiilor de mașini” și „Metalurgie”.

S-au proiectat și executat dulapuri cu încăperi distincte, pentru separarea pieselor și ansamblelor utilizate pentru aplicații, pentru executarea schițelor și desenelor la scară pe formate standardizate, cât și dulapuri pentru păstrarea dosarelor cu lucrările semestriale executate de către fiecare student.

Au fost executate, cu aportul studenților în etapele de practică, un număr de aproximativ treizeci de planșe didactice înrămate, destinate fiecărei săli, cu principalele reguli de reprezentare impuse prin standardizare.

Pe culoarul de acces către sălile de desen, au fost expuse lucrări grafice de geometrie descriptivă și desen, selectate dintre lucrările de excepție executate de către studenții tuturor specializărilor.

Toate aceste îmbunătățiri s-au finalizat prin două sesiuni științifice, având ca tematică „Aplicațiile geometriei descriptive și desenului tehnic în procesele de proiectare și fabricație”, prima cu participarea colegilor din catedrele omoloage din țară, iar cea de-a doua cu participare internațională.

Ambele sesiuni au scos în evidență nivelul ridicat de activitate în procesul de instruire profesională din centrul universitar gălățean.

De asemenea, cadrele didactice, având norme numai la disciplinele grafice, după anul 1960, au fost prezente anual, la toate consfătuirile metodologice organizate de MEI, prin rotație profesorii principalelor catedre de specialitate, cu scopul omogenizării noțiunilor transmise studenților și uniformizării pregătirii acestora.

În procesul de modernizare a programelor de învățământ, după cele văzute în centrele universitare București, Brașov și Cluj-Napoca s-au introdus și în învățământul gălățean primele noțiuni de grafică, computerizată AutoCAD, mai întâi doar în 2D, iar după îmbunătățirea dotărilor necesare, a urmat și se fac în mod curent și aplicații 3D. În stadiul actual, studenții gălățeni își elaborează și partea grafică a proiectelor tehnice tot cu elemente AutoCAD sau alte forme CAD avansate.

După pensionare, există în continuare un colectiv de cadre didactice în continuă evoluție, avid de noutăți științifice în domeniu, culminând cu două teze de doctorat, cu cercetări ACAD, elaborate de colegii ș. l. univ. dr. ing. Ovidiu Abrudan și prof. univ. dr. ing. Ion Baicu, unul dintre ultimii șefi ai catedrei „Grafică și toleranțe dimensionale”.

În prezent, structura administrativ-organizatorică corespunde cerințelor actuale: există Facultatea de Inginerie, cu departamentul de discipline tehnice, în care sunt incluse atât diciplinele, cât și cadrele didactice care transmit aceste discipline. În afara Facultății de Inginerie, mai există atât Facultatea de Arhitectură Navală, cât și Facultatea Transfrontalieră, în ambele desenul tehnic fiind transmis de cadre didactice arondate altor colective.

Pot afirma că am contribuit la formarea a peste patruzeci și șapte de generații de ingineri din învățământul de zi și seral, de la specializările: „Nave”, „Mașini termice”, „Tehnologia construcțiilor de mașini” și „Industrie alimentară”, dar și din învățământul transfrontalier de peste Prut, așa cum era întocmită norma didactică anuală. Am avut primii studenți ai anilor ’60, au urmat peste

circa douăzeci și cinci de ani fiii acestora, iar peste următorii douăzeci și cinci de ani, i-am întâlnit ca studenți și pe nepoții bunicilor lor. Cititorilor, rog să mă depășiți!

Astfel, trebuie să remarc că în toate acțiunile am avut un sprijin deosebit din partea domnlui prof. univ. emerit ing. Iosif Egri, care, prin acțiunile sale, a căutat să acorde disciplinelor grafice o importanță deosebită în pregătirea celor care doresc să devină ingineri, viitori creatori de bunuri materiale.

De asemenea, am simțit continuu afinitatea și recomandările celorlalți membrii ai catedrei și îndeosebi ale profesorilor: Alexandru Guțu, Radu Beșchia, Teodor Gheorghian, Mihai Jâșcanu, cât și a celorlalți colegi. Se cuvine, în încheiere, a remarca susținerea primită din partea regretatului rector prof. univ. dr. ing. Emil Constantin, privind atenția acordată disciplinelor grafice, implicit mie, prin prelungirea activității peste limita pensionării și acordarea creșterii normei didactice cu 30%, pentru asigurarea unei pensii viitoare mărite.

Un cuvânt de recunoștință postumă se cuvine adresat și domnului prof. univ. ing. Alexandru Guțu, un mare erudit care, printre disciplinele profesate, a predat și geometria descriptivă. Am primit continuu cele mai utile îndrumări și recomandări științifico-metodice pentru îmbunătățirea metodologiei de predare a acestei discipline.

Profesorul Alexandru Guțu s-a născut la Iași în 29 februarie 1904, este absolvent strălucit al Institutului Politehnic din București, secția electromecanică, unde și-a început activitatea didactică universitară ca asistent al marelui Dimitrie Pompei. Un erudit care, ulterior, a predat succesiv la Politehnica bucureșteană cursurile de matematici speciale, geometrie descriptivă, mecanică și termotehnică, și a continuat cu cursul de cazane cu abur la Academia Miltară din București. În toama anului 1953, se transferă la Institutul Politehnic din Galați, unde a predat timp de douăzeci și unu de ani cu competență și pasiune cursul de organe de mașini până la pensionare, în anul 1974.

Înalta sa competență tehnică a fost dublată de o mare sensibilitate artistică, fiind un mare iubitor de muzică simfonică și literatură. Cu deosebită ușurință, vorbea despre operele lui Tolstoi, inteligența sclipitoare a lui Huxley, gingășia și umanismul lui Saint-Exupery, vigoarea versului arghezian și sensibilitatea modernă a lui Marin Sorescu. Pentru noi, cei tineri din catedra „Organe de mașini și desen”, a fost un exemplu și un model demn de urmat.

10 octombrie 2024 Întocmit,
Conf. univ. ing. Vasile ALEXANDRU

Localitatea natală

M-am născut în comuna Vadul lui Isac, județul Cahul, în 29 noiembrie 1934, în România Mare, înaintea celui de-al Doilea Război Mondial, când granițele țării noastre cuprindeau și spațiul actual dintre Prut și Nistru, denumit „Basarabia”, actualmente inclus în Republica Moldova, așa cum sunt înscris atât în certificatul de naștere, cât și în cartea de identitate.

Comuna Vadul lui Isac este situată în sudul câmpiei Cahulului, pe malul stâng al Prutului, la sud de orașul Cahul. Coordonatele geografice sunt: 45º 45’ 45” lat. N, 28º 10’ 16” long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării este de 45 de metri. Suprafața satului este de 2,45 km².

În anul 2004, erau înregistrate 857 de gospodării individuale, o populație de 2.950 de locuitori având o structură etnică formată din 99,12% români, 0,10% ucrainieni, 0,14% ruși ș.a.

Majoritatea localnicilor sunt preponderent ortodocși, biserica ortodoxă are hramul la Sfinții Mihail și Gavriil. Distanțe în raport cu principalele localități

importante: 18 km până la Cahul, 183 km până la Chișinău, 55 km până la Galați. Mijloace de deplasare rutiere și CF: de circa douăzeci de ani.

Este o localitate străveche, existentă încă din timpul domniilor lui Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare și Petru Rareș, prima atestare documentară datează din anul 1672. Actele de proprietate pentru terenurile deținute de actualii locuitori sau moștenitori ai acestora atestă împroprietăriri făcute în timpul domnitorului Alexandru Ioan Cuza.

Comuna se află situată pe versantul vestic al primului deal a cărei pantă coboară lin către câmpia Prutului, câmpie cu o lățime variabilă între Prut și deal, în corespondența comunei, cuprinsă între circa 800 de metri și maxim 2,5 kilometri. Această zonă este parțial inundabilă, fiind străbătută de cursuri de ape, paralele atât cu Prutul, cât și de multe bălți, raiul păsărilor migratoare, din primavară până toamna târziu, unele iernând chiar în zonă.

Casa părintească se afla situată pe drumul principal de legătură cu regatul (partea României situată în dreapta Prutului), drum perpendicular pe Prut, cu orientare estică, fiind prima casă din sat amplasată pe partea dreaptă, la circa un kilometru de Prut, în sensul de intrare în comună. Astăzi, pe locul gospodăriei noastre dispărute, se află peronul de oprire-plecare a trenului care circulă, dus-întors, între Cahul și portul Giurgiulești.

Privind spre apus, către Prut, la circa 80-100 de metri, exista primul șfor de apă curgătoare, paralel cu Prutul, apă care era traversată de un pod din lemn, refăcut de armata română, situat la aproximativ 150 de metri de gospodăria noastră. Prin îngustarea lățimii apei curgătoare, datorită existenții podului, adâncimea ei era mărită, având în lunile de primăvară-vară, uneori adâncimi de peste doi metri, fapt ce ne asigura tuturor copiilor mai îndrăzneți un loc minunat de scăldat, hârjoană și întreceri colegiale.

Primăvara, când se umflau apele, de multe ori ne inunda casa și ne găseam, pentru una-două săptămâni, refugiul în podul casei. Zilnic, priveam pescarii care se retrăgeau seara de pe baltă, cu coșurile pline de o varietate mare de pești, prinși în năvoade sau cu alte scule de pescuit. Nu de puține ori,

îi însoțeam în bărcile lor, la o partidă de pescuit sau de plimbare prin stufăriș, în căutarea cuibarelor de gâște, rațe sau alte zburătoare ale cerului. Primii ani de existență, până la începuturile războiului, a fost un loc minunat al copilăriei, comparabil cu trăirile personajelor Huckleberry Finn sau Tom Sawyer, din romanele lui Mark Twain: „Aventurile lui Huckleberry Fynn” (1844), „Aventurile lui Tom Sawyer” (1876). Următorii ani, însă, nu doresc să mi-i reamintesc, deși încă nu i-am uitat, uneori mă urmăresc încă, și nici aș dori să fie retrăiți de alte persoane.

Satul era și continuă să fie format din oameni harnici, cu activități în agricultură, creșterea vitelor, oilor, cu lucrări în livezi și vii, cu ogrăzi pline de păsări, majoritatea familiilor având câte doi-trei copii, băieți și/sau fete. Cei de vârsta mea sau apropiati mie erau colegii mei de școală și prietenii mei de hârjoană, pe care nu i-am uitat. Pe unii dintre aceștea i-am reîntâlnit, după 1989, când am revenit pe meleagurile natale, cu prilejul așa-zisului „Primului pod de flori”, din luna mai 1990, când locuitorii de pe cele două maluri ale Prutului s-au putut revedea, la mulți ani după finele celui de-al Doilea Razboi Mondial.

Zilele vacanțelor le consumam pe malul gârlei din apropiere sau chiar pe cel al Prutului, într-o continuă joacă cu ceilalți colegi. Nu de puține ori, reușitele mele în ale înotului sau în partidele de pescuit ad-hoc, le creau motive de supărari trecătoare colegilor basarabeni împotriva mea, amintindu-mi că sunt mămăligar din dreapta Prutului, iar joaca noastră se încheia cu câte un „caft colegial”, din care, fiind singur contra lor, scăpam uneori cu o fugă, cam rușinoasă, dar sănătoasă! Ziua următoare, totul era uitat... și începeam joaca fără ranchiune.

Primele trei clase elementare le-am parcurs în școala din comuna natală, cu învățătorii satului, majoritatea români, migrați din localitățile apropiate din dreapta Prutului, stabiliți în Vadul lui Isac, dar formați în vechiul regat. În vremurile acelea, noțiunile transmise la școală se reținеau din timpul orelor de clasă, acasă aveam câteva exerciții la aritmetică, eventual o lecție de

citit la română și, pentru fixarea noțiunilor, dar și pentru formarea deprinderilor de scriere corectă, eventual, aveam de scris, câte o pagină sau două din lecția în studiu. Îmi plăceau mult poeziile cu conținut patriotic, eram un bun recitator, prezent în sărbătorile de 24 ianuarie, 10 mai, sfârșitul anului școlar și altele...

Mama îmi repartiza zilnic câteva din sarcinile gosodărești precum: măturatul curții, hrănirea păsărilor, asigurarea apei de consum pentru orătăniile din curte, udatul florilor și zarzavatului din grădină, păscutul mieilor primăvara, până ce erau preluați de ciobani la stână și altele. Pe toate le făceam cu plăcere, mă bucuram și culegeam laudele mamei, dar, la terminarea sarcinilor, intram în chiler, beam laptele proaspăt prins dintr-o oală de lut cu un volum de circa 1,5 litri, după care, vara, o tuleam strengărește la joacă, fără știrea mamei și, până seara, după apusul soarelui, nu mă mai prindea nimeni acasă. Seara, mort de foame, obosit de atâta alergătură cu șleahta de copii, primeam câte o chelfăneală de la mama, apoi eram trimis la spălat, după care primeam mâncarea și pentru prânzul sărit, apoi adormeam buștean, iar ziua următoare se derula, destul de des, cam după același scenariu.

Totul a fost distrus de apropierea frontului din Est, motiv pentru care, în 15 august 1944, am părăsit forțat locurile natale, marșând în rând cu alți dezrădăcinați, retrăgându-ne în dreapta Prutului, în comuna Folteşti, unde am urmat clasa a patra și am încheiat primele clase ale învățământului elementar.

În ultimii ani de învățământ superior, înaintea datei pensionării, în 2005, în activitatea profesională, am revenit în Cahul, în calitate de cadru didactic universitar, unde am predat un curs de ergonomie, tinerilor studenți ai Facultății Transfrontaliere din Cahul, o extensie a Universității „Dunărea de Jos” din Galați, înființată prin persuasiunea regretatului prof. univ. dr. ing. Iulian Bîrsan, unul dintre rectorii universitătii gălățene. Cu acest prilej, mi-am permis să revin uneori și în Vadul lui Isac, fiind invitat la unul dintre colegii de clasă, din perioada primelor trei clase parcurse în Vadul lui Isac.

Din discuțiile purtate cu cei cunoscuți, am aflat despre personalitățile de seamă cu origini din satul natal, cum sunt: Lubomir Iorga – actor de teatru și

film, prof. univ. la „Facultatea de Actorie” și „Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice”; Petru Stroiu (1934-1994) – profesor de muzică și ilustru dirijor de cor; Sandri Ion Șcurea (1935-2005) – regizor și actor de teatru și film; Vasile Cartofeanu (n.1950) – prof. univ. dr. ing. în științe tehnice; Ștefan Cartofeanu (1953-2006) – conf. univ. dr. ing. în științe tehnice; Manole Cartofeanu – doctor în filosofie; Gheorghe Poștaru (n.1954) – prof. univ. dr. ing. în științe tehnice; Ion Păcuraru – fost ministru al culturii din Republica Moldova. De menționat e și că i-am cunoscut direct pe Vasile Cartofeanu și pe Gh. Poștaru, ultimul fiind doctorand al regretatului prof. univ. dr. ing. Ion Crudu, care a fost și unul dintre rectorii universității gălățene.

Mai precizez că școala din comuna Vadul lui Isac are o orchestră de instrumentiști, formată dintre elevii săi, care este frecvent prezentă în lunile de vară, în stațiunea Slănic-Moldova, unde asigură, periodic, pe baze contractuale, câte două săptămâni, fondul muzical în parcul stațiunii, conducătorul și dirijorul formației fiind prof. Ion Zgardan.

Reflectând, pot afirma că am apărut pe lume într-un loc mirific, între români ortodocși, harnici, cu preocupări și înclinații spre muncă cinstită, cu mulți reprezentanți ajunși în elita actuală a Republicii Moldova, recunoscută prin acțiunile cetățenilor ei și peste hotarele actualei Moldove. Multe din calitățile acestor oameni și locuri mi s-au întipărit și le-am aplicat și eu în acțiunile proprii.

Informații utile pentru fiicele și nepoții mei

Sunt cel mai mic fiu al familiei Ioana și Dumitru Alexandru, mă numesc Vasile și sunt născut în comuna Vadul lui Isac, județul Cahul în data de 29 noiembrie 1934. Atunci, hotarele României Mari includeau și provincia Basarabia, hotarul de est al țării noastre era râul Nistru, deci, după momentul nașterii, mă pot declara născut pe teritoriul României Mari, dar, ținând seama de hotarele impuse după cel de-al Doilea Război Mondial, sunt înregistrat în acte ca fiind născut în Republica Moldova. La data nașterii, în familia noastră, pe lângă părinți, mai existau fratele Costică, născut la data de 14 septembrie 1923 (dar declarat la 15 decembrie) și sora mea, Titina (Steliana-Elena), născută la 23 martie 1926; deci fratele îmi era mai mare cu unsprezece ani, iar sora cu opt ani. Am apărut pe lume acasă, într-o zi de joi, de toamnă noroasă și rece, probabil în timpul dimineții, după spusele surorii, care, împreună cu fratele, se aflau la cursuri, la școala din comuna natală. Din povestirile mamei, aș mai fi avut o soră numită Lenuța, decedată în copilărie la vârsta de trei ani, cunoscută probabil numai de fratele Costică.

Tatăl meu, Dumitru Alexandru, s-a născut la data de 8 august 1895, în cătunul Mănăstirea, comuna Țuțcani, județul Vaslui (în prezent arondat comunei Mălușteni) și a decedat la vârsta de optzeci și șase de ani, în data de 3 august 1981, în Galați.

Părinții săi, respectiv Vasile și Marghioala, au fost locuitori ai cătunului Mănăstirea, compus dintr-un număr redus de locuitori (circa 35-50 de familii), cu preocupări legate de activități agricole, viticole și pomicole, în regim caracteristic sfârșitului de secol XIX și începutului de secol XX. Tatăl meu a mai avut încă doi frati, Manolache, decedat la circa paisprezece ani, și Chirapont, decedat în Primul Razboi

Mondial, în luptele de la Mărăști-Mărășești, jertfindu-și viața pentru reîntregirea țării.

Bunicii din partea tatălui au trecut în eternitate înaintea apariției mele pe pământ, i-am cunoscut doar din descrierile sumare ale părinților. Bunica a decedat la o vârstă fragedă a tatălui meu, în jur de 13 ani (n-a cunoscut-o nici mama mea), bunicul urmând-o dupa circa 10 ani, adică în jurul anilor 1925-1926. Locurile natale ale tatălui le-am vizitat pentru prima oară abia în 26 octombrie 1952, de Sfântul Dumitru, când, însoțiți de acesta și de sora mea, am participat la sărbătorirea hramului bisericii din locurile de baștină ale tatălui.

Bunicul era posesor al unei case cu două camere, cu o sală de intrare între ele și un chiler în spatele lor. Aceasta era dispusă într-o curte plină cu pomi fructiferi, pe panta lină a unui deal, orientată cu fața spre sud-vest, prevăzută pe partea însorită cu o prispă de pe care se vedea întreaga vale pe care se aflau și alte gospodării cu case și grădini în jur. În camp, avea circa 6-7 fălcii de pământ arabil (circa 12 hectare teren arabil), o parte din acesta fiind acoperit cu pădure de salcâmi, pentru asigurarea lemnelor de foc. Bunicul, fiind un om cu deschidere spre școală (fiind marcat de pierderea fiului mare în război și a celui mic printr-o moarte stupidă în urma unei răceli contactate ca urmare a unei ploi torențiale care l-a surprins când era cu vitele la păscut prin văile din apropierea satului), a ținut ca fiul Mitrea – așa cum îl alintau – să meargă să-și continue studiile în orașul Bârlad după primele patru clase făcute la școala din comuna Țuțcani (situată peste deal, la circa trei kilometri depărtare).

Tatăl meu, la recomandarea învățătorului din sat și ca urmare a dorinței atât a lui, cât și a bunicului, s-a înscris la Școala Normală din Bârlad, unde a reușit la selecția timpului, pentru a deveni învățător.

Pentru a fi acceptați, elevii, pe lângă cunoștințele acumulate în clasele I-IV, trebuiau să fie dotați de la natură, să poată cânta, să aibă atât „ureche muzicală”, cât și o comportare corespunzătoare (certificată prin certificat de bună conduită civică, eliberat de școala anterioară și vizat de organele de

conducere ale comunității sătești), să fie dotați cu vioară proprie, iar familia să-i poată susține în scoală, asigurându-le costurile de locuire și alimentație în internat.

După primele două clase, prin dispariția bunicii, costurile fiind mari și bunicul rămânând singur, n-a mai putut face față cheltuielilor de școlarizare, motiv pentru care tatăl meu a fost reorientat către o meserie care urma a fi însușită, prin ucenicie, la Galați, într-un atelier de lăcătușerie existent la început de secol XX. Primul atelier de lăcătușerie și trăsuri la care și-a început ucenicia tatăl meu era situat în Galați, pe strada Bolintineanu, pe partea stângă în coborâre spre Grădina Publică, între străzile actuale Științei și Grădina Veche. Patronul se numea Carol Borș, un om bine intenționat, dornic de a-l introduce pe tatăl meu în tainele activităților practice din atelier. Pentru început, tata a fost repartizat la lucrări de forjă, ajustaj, montaj de trăsuri și altele, făcând și toate corvezile în care erau repartizați ucenicii: curățenie în atelier, spălatul tacâmurilor și al vaselor la bucătărie după masa ucenicilor, căratul lemnelor și al obiectelor grele, toate acestea în regim zilnic de zece-douăsprezece ore, de început de secol.

După câteva săptămâni de activitate în acest regim, tata, neavând un fizic impresionant, nu s-a putut adapta la efortul zilnic necesar lucrărilor de fierărie și, după o consultare cu bunicul, a trecut la alt patron, numit Nicolae Grigoriu, care avea un atelier cu lucrări prioritare de lăcătușerie situat în strada Egalității, numărul 2, porțiune stradală dispărută astăzi prin construirea ICEPRONAV. După circa doi ani cumulați de ucenicie, în urma examenului susținut la Camera de Muncă Galați, a fost declarat calfă și lucrător cu drepturi depline pentru angajare în fabrică.

În continuare, parcurge următoarele etape de activitate, pe ani și procupări: între anii 1917-1918 – ajustor și lăcătuș în Șantierul Naval „FERNIC” din Galați; militar în marină între 1918-1922, mobilizat pe loc la „Șantierele Române” și apoi Cantaragiu în „Atelierele Docurilor – Galați”.

În 2 martie 1921, se căsătorește cu Ioana Lungeanu din Galați, născută în comuma Braniștea, județul Galați, în data de 6 noiembrie 1897. După căsătorie, în cursul anului 1922, părinții mei se mută provizoriu în cătunul Mănăstirea – comuma Țuțcani, pentru îngrijirea bunicului care era bolnav și singur, care ulterior a și decedat către sfârșitul anului 1922. Părinții rămân împreună în zona de baștină a tatălui pentru administrarea bunurilor până aproape de mijlocul anului 1926, perioadă în care tata a lucrat ocazional în orașul Bârlad, către care făcea naveta săptămânal. În acest interval, se naște fratele Costică, în 1923, urmat de sora Titina, în 1926. După decesul bunicului, nașterea celor doi copii și lichidarea unor bunuri gospodărești, ei revin în Galați, unde tata înființează în nume propriu, între anii 1926-1928, un atelier de tinichigerie care a funcționat pe fosta strada Morfeu, situată în apropierea zonei comerciale de azi numită „Potcoava de Aur”.

Între anii 1928-1944, cu o mică întrerupere în intervalul iulie 1940-septembrie1941, ne aflam în Basarabia, în comuna Vadul lui Isac (locul meu de naștere), unde tata se angajează la un moșier, Liuba Atanasiu, ca mecanic de întreținere pentru utilaje agricole. Aici, cu trecerea timpului, prinde „rădăcini”, apariția mea, școlarizarea celorlalți frați, construirea unei case, cumpărarea în etape a 4,5 hectare de teren arabil, 3 hectare de imaș pentru oi și vite (25-30 de oi și una-două vaci de lapte), trei sferturi de hectar de vie și pomi fructiferi, culminând cu trecerea în activitate proprie prin preluarea în arendă de exploatare și asigurarea funcționării unei mori de porumb cu pietre. Începutul celui de-al Doilea Război Mondial îl mobilizează pe tata la „locul de muncă” pentru asigurarea hranei armatei pentru front. Urmare a acestei restricții, familia, îndeosebi tatăl, nu a putut părăsi activitatea înaintea datei de apropiere a liniei frontului și luptelor în zonă decât abia în 15-20 august 1944.

În jurul datei de 20 august 1944, la apropierea armatelor sovietice, am părăsit casa și toată agoniseala, trecând Prutul cu ce am putut salva într-o căruță și mânând din urmă eu împreună cu sora mea, douăzeci și șapte de oi, două vaci și doi viței, cale de circa cincisprezece kilometri peste Prut, până în

comuna Folteşti, situată vizavi, în partea dreaptă. Deplasarea s-a făcut în condiţii de război, pe trei şiruri: două militare, una de soldaţi nemţi, alta de soldaţi români, iar a treia de oameni deznădăjduiţi care fugeau din calea cotropitorilor. Pentru a fi tabloul complet, coloanele de refugiaţi au fost bombardate de avioane ruseşti în două etape. Urmare: mulţi morţi, răniţi, căruţe şi maşini avariate şi alte evenimente nefaste!

Între august 1944 şi 1975, părinţii au rămas şi s-au stabilit în comuna Folteşti unde, în 1 martie 1948, am fost împroprietăriţi cu trei hectare de teren arabil. Mama, tata, sora şi cu mine, în vacanţe, am lucrat în agricultură. Prin alte activităţi ocazionale efectuate în Şantierele de hidroameliorăţii din zonă, părinţii şi-au încropit o casă de locuit, în apropierea gării CFR Folteşti, care ne-a fost distrusă (şi aceasta) de inundaţiile pârâului Chineja în august 1968.

Tatăl meu a decedat la Galaţi în data de 2 august 1981, la vârsta de optzeci şi şase de ani de viaţă, din care, în ultimii trei-patru, după decesul mamei (survenit în 10 ianuarie 1975), s-a retras la Galaţi, la sora mea cu ultimul domiciliu pe strada Anul Revoluţiei 1948, numărul 63. Pentru activitatea desfăşurată în calitate de angajat în care a şi cotizat la Casa de Pensii, prin Dosarul Nr. 17-1-16976, a devenit pensionar cu o pensie minimă pentru circa cincisprezece ani de vechime cumulată. Din cuponul de pensie păstrat, din februarie 1979, rezultă că valoarea pensiei sale primite în luna citată a fost de 537 lei.

Mama, Ioana Lungeanu, născută în data de 6 noiembrie 1897 în comuna Braniştea, devenită prin căsătorie Alexandru, era cea mai mare fiică a familiei Gheorghe şi Maria Lungeanu, originari din comuna Braniştea, judeţul Galaţi, mutaţi la început de secol XX pe strada Lozoveni, proprietari ai unei case promise ca dar de zestre mamei mele, adică celei mai mari fiice. Familia Lungeanu era numeroasă, dintre cei aflaţi în viaţă, după mama, urmau, în ordine, două surori, Tudorița şi Sanda, despărţite la distanţe în timp de circa

doi ani în succesiune, apoi urmau frații Nică (Ion) și Badiu, înșirați pe intervalul a circa cinci ani, și terminând cu sora Vasilica, după un alt interval de circa doi-trei ani.

După pierderea locuinței, au urmat momente tare grele, până au reușit să-și încropească o altă locuință, în Cartierul CFR, pe strada 8 Martie, numărul 10. Între timp, la o deplasare făcută în luna februarie, pe un ger năpraznic, spre via de lângă localitatea Schela, bunicul a murit pe drum prin îngheț. Evenimentele prezentate, deși reale, nu le-am expus chiar în ordinea derulării lor. De menționat că, prin decesul timpuriu al bunicului, în familia Lungeanu, ordinea și ajutorul în casă pentru bunica au venit, îndeosebi, de la mama mea. În afara celor pomeniți, pe care i-am cunoscut, au mai fost și alți unul sau doi frați care au decedat de timpuriu (eu nu știu prea multe despre aceștia).

Mama, trebuind să-l suplinească pe bunicul în unele treburi, a devenit foarte autoritară, îndeosebi cu cei doi frați care afișau o comportare mai „boemă”. Dar nici pe celelalte surori nu le-a cruțat, cerându-le sprijinul pentru activitățile și disciplina din casă. Toți aceștia, cât a trăit mama, i s-au adresat cu „Țața Ioana”, fiind și sora cea mare, iar cuvântul ei a însemnat „Lege pentru toți!”.

Mama n-a reușit să facă decât patru clase primare, dar a fost o minte ageră, bătăioasă, s-a impus în toate problemele gospodăriei, era o bună croitoreasă – toate cămășile, indispensabilii, târlicii pe care îi purtam toamna și primăvara (înlocuitorii tenișilor actuali), ciorapii și tricourile flanelate din lână pentru cei ai casei – de dânsa erau făcute! De asemenea, prepara mâncăruri foarte bune și gustoase. În toate aspectele de familie a fost alături de tata și l-a sprijinit în toate acțiunile importante ale vieții. În același timp, cu toate greutățile prin care am trecut (ocupația sovietică în Basarabia din 1940, refugierea și revenirea în țară cu toate opreliștile impuse, renașterea de după abandonarea casei în august 1944, depășirea anilor de secetă și foamete (1946-1947) trăiți după război), a reușit ca, împreună cu tata, să dirijeze corabia familiei astfel încât să ieșim la limanul vieții.

Ambii părinți au ținut ca fiii lor să învețe, să meargă la școli, să devină oameni utili societății, iar societatea să aibă nevoie de cunoștințele lor. A vegheat cu deosebită dăruire asupra sănătății noastre, a suferit mult când nu ne-a putut ajuta și când era depășită ca putere! A decedat la vârsta de șaptezeci și șapte de ani, după o lungă perioadă de boli cronice cauzate de greutățile vieții.

Fratelui meu, Costică, născut la țară în anul 1923, de Ziua Crucii – 14 septembrie, zi importantă în ortodoxie – într-o localitate situată la circa o sută de kilometri față de Galați, distanță greu de parcurs la timpul acela, nu i-a fost declarată nașterea în comună deorece tata a dorit să preîntâmpine deplasările lui viitoare pentru eventualele acte ce trebuiau emise de la locul nașterii atunci când variile motive i-ar fi impus necesitatea unui astfel de act. După circa două luni, adică în 15 decembrie 1923, i-a fost înregistrată nașterea în Galați, cu ajutorul unei moașe, care a declarat că i-a supravegheat nașterea, în baza unei mici atenții.

Evoluția fratelui Costică am descris-o detaliat pe baza descrierilor a peste douăzeci și cinci de foști colegi, profesori, colaboratori din activitatea profesională, cât și foști studenți, în lucrarea comemorativă publicată în Editura „ACADEMICA” Galați, intitulată „Costică Alexandru, 1923-2007”, inclusă în „Personalități ale vieții academice gălățene”.

A fost o fire puternică, ce, în ciuda trasformărilor socio-politice trăite, poate fi considerat un învingător care și-a făurit singur viitorul, depășind multe piedici apărute în drum. Mie mi-a fost model, sfătuitor și mentor, care m-a orientat în formarea profesională.

Sora mea, Titina, a urmat primele cinci clase elementare în comuna Vadul lui Isac, iar, la vârsta de optsprezece ani împliniți, în plin război, ne-am strămutat în comuna Folteşti, județul Covurlui, unde a trebuit să ne facem un alt rost în viață. A participat la lucrările din gospodăria încropită împreună cu părinții și alături de ei. După data de 1 iulie 1958, s-a angajat ca laborant la Baza de Recepție a Cerealelor din localitatea Târgu Bujor, județul Galați. La noul loc de muncă s-a pregătit și a susținut și examenul pentru pentru exercitarea funcției de Cântăritor public, atestat prin Certificatul Nr. 271 din 27 iulie 1959, eliberat de Centrul de Meteorologie București. În noua activitate a trebuit să-și continuie și să finalizeze studiile gimnaziale de opt clase, prin forma de învațământ „Fără frecvență”, cursuri absolvite la Școala Generală din Târgu Bujor în anul școlar 1962-1963, prin Certificatul de absolvire Nr. 445701, eliberat în 12 iulie 1963. În data de 1 august 1963 este transferată cu serviciul permanent în „Centrul Regional de Recepționare a Cerealelor” din Galați. La 1 iulie 1983, după cumularea a douăzeci și cinci de ani de activitate și împlinirea vârstei de șaizeci de ani, este pensionată la limita de vârstă activă acceptată.

Prin eforturi asidue și printr-un mic aport și sprijin material părintesc, a reușit să-și cumpere o căsuță veche, situată pe un teren de circa două sute cincizeci de metri pătrați, în strada Anul Revoluției, numărul 63, pe care, în decursul timpului, și-a aranjat-o pentru anii cei din urmă. Cu mult regret, ne-a părăsit la data de 4 februarie 2003, la vârsta de șaptezeci și șapte de ani, în urma unor afecțiuni cronice cardiace, fără a mai apuca să se bucure de realizările ei.

De menționat că ocuparea samavolnică a Basarabiei de către Uniunea Sovietică, începând cu 28 iunie 1940, urmare a pactului Ribbentrop-Molotov, ne-a blocat în Vadul lui Isac. Am fost nevoiți, în condițiile de restricții create prin impunerea legilor sovietice pe teritoriul Basarabiei, să căutăm calea de revenire legală în România, adică în dreapta Prutului, unde se aflau toate

rudele noastre și legăturile de neam. Cu eforturi de nedescris, în condiții de teamă și stres, am plecat spre Chișinău, luând cu noi un minimum necesar de îmbrăcăminte și lucruri pentru supraviețuire, care au încăput într-o căruță ce ne-a dus până la prima stație de cale ferată, situată în apropiere, la Vâlcănești, ca să ne putem apoi continua călătoria cu trenul mai departe. Tata a ajuns în Chișinău mai înainte, prin luna septembrie, unde a închiriat o mică locuință, iar el s-a angajat ca ajustor-matrițer într-o fabrică, în care și fratele Costică a fost angajat ulterior, pentru a face față costurilor familiale de supraviețuire.

Am reușit, în jurul datei de 15 februarie 1941, să ne repatriem, trecând în România prin vamă, probabil Sculeni-Iași, într-o primă etapă, numai mama cu cei trei copii – eu, sora și fratele. După trecerea de controlul vamal în dreapta Prutului, am fost preluați de organele de stat române care se ocupau de dirijarea familiilor refugiate. Am fost trimiși de la Iași, într-o locație de „carantină” situată în orașul Buzău, unde am fost cercetați timp de câteva săptămâni pentru a se convinge organele de stat române că nu suntem „infiltrați de către ruși cu sarcini speciale”. La finele lunii martie ni s-a permis să plecăm în orașul Galați, la rudele mamei. În aprilie 1941, a reușit și tata să fie înscris pe o nouă listă de trecere, lui permițându-i-se să vină direct în Galați. Numai prin acest „vicleșug” de trecere separată, a fost posibilă trecerea Prutului și reîntregirea întregii familii în România.

Vă imaginați ce moral și resurse mai puteam avea cu toții, după abandonarea în Basarabia, în Vadul lui Isac, satul în care părinții se fixaseră de prin anul 1928, a întregii agoniseli plecând în „bejenie” doar cu ce am îmbrăcat și cu ce puteam să transportăm în bagajele de mână. Deși pentru întreținerea familiei în Galați am avut și sprijinul rudelor mamei, tata s-a angajat temporar, în perioada mai-septembrie 1941, ca morar de întreținere, la moara lui Ignat din comuna Tudor Vladimirescu, județul Galați. După această dată, frontul trupelor române depășise apele Nistrului și eliberase Basarabia, iar tata s-a preocupat de obținerea autorizației care să ne permită să revenim acasă, la Vadul lui Isac, în Basarabia. La finele lunii noiembrie am revenit la Vadul lui

Isac, fără fratele Costică, care, între timp, se încadrase ca muncitor în Atelierele de Mecanică-Montaj la Șantierul Naval din Galați, în baza celor trei clase liceal-industriale parcurse la Liceul Industrial „Ion Corvin” din Cahul.

Așadar, el și-a luat destinul în mâinile proprii și nu a mai revenit cu noi și părinții în stânga Prutului. La Chișinău, am locuit în condiții precare, într-o zonă marginală, pe atunci denumită „Buicani”, plină de vii, într-o bucătărie de serviciu a unei case de vară, amplasată într-una din vii. Dormeam cu toții pe un cuptor pe care îl încălzeam în nopțile iernii cu vrejuri de plante uscate, strânse dintre cele care mai existau în vie. Târlicii făcuți de mama erau uzați și nu puteam merge cu ei pe afară, prin zăpadă, în timpul iernii. Și atunci, fratele meu, din primii bani primiți în urma activității lui ca angajat, mi-a făcut o mare surpriză deosebit de plăcută, cumpărându-mi o pereche de cizme-pâslari. Astfel, puteam și eu să merg prin zăpadă, dar nu prea mult pentru că și aceste cizme, prin folosință mai îndelungată, prin zăpada umedă, se umectau și ele. Acest cadou nu l-am uitat niciodată, motiv pentru care țin să-l reamintesc și acum pentru urmași! Cizmele îmi erau cam mari, eu eram suficient de mic, păream ca „Motanul încălțat” din poveste și totuși, eu devenisem foarte mândru cu încălțările mele! De asemenea, tot el mi-a dăruit primul meu palton cusut în croitorie bărbătească (rezultat prin întoarcerea stofei unui palton purtat mai întâi de fratele meu), pe care l-am primit la vârsta de șaisprezece ani, în perioada liceului.

Câteva remarci:

Vioara pe care a avut-o tata în dotare de la părinții lui ca elev la școala normală a păstrat-o și peste ani. În nopțile lungi de iarnă, pe când ne aflam în Basarabia în familie completă, adică și cu fratele Costică, revenit în vacanță de la liceul din Cahul, tata încerca să ne mai cânte uneori la vioară câteva dintre melodiile pe care le învățase în perioada cât frecventase școala din Bârlad. Deși nu aveam, pe atunci, lumină electrică, iar iluminarea încăperii se făcea cu lămpi cu petrol, serile de iarnă deveneau foarte plăcute. Masa era plină de nuci,

zarzăre uscate și struguri, toate coborâte din podul casei care completau preparatele mamei (sarmale, răcituri, plachie de pește și alte minunății), toate îndulcite cu vinul casei din struguri zaibăr, cudrică și altele... În casă era cald, eu fiind acela care avea grijă să fac focul la sobă, pentru asigurarea climatului ambiental plăcut în raport cu gerul și ninsoarea de afară. Frații mai mari, Costică și Titina, împreună cu tata, cântau cântece patriotice și populare și astfel serile deveneau mai plăcute. Nu existau aparate de radio sau televizoare pe atunci. Eu și mama eram „afoni'' și nu puteam cânta. Aceste momente rare nu s-au mai repetat în timp din cauza tuturor vicisitudinilor peste care a trebuit să trecem de-a lungul evenimentelor nefaste prin care am trecut.

Atât părinții mei, cât și sora, Titina, i-au cunoscut mai bine pe nepoții Gelu și Lica, adică pe copiii fratelui Costică, și mai puțin pe fiicele mele, Alina și Adina, ele fiind cu mult mai mici față de primii. Și totuși, ei i-au iubit pe toți deopotrivă. Cu multă bucurie, părinții mei, adică bunicii, veneau la Galați să vă revadă, atunci când aveau posibilitatea și totdeauna vă aduceau câte ceva din produsele lor de la Foltești (atât ouă, fructe, struguri, cât și alte produse casnice pe care le mai aveau) din puținul lor de atunci.

Dintre rudele mai apropiate încă existente din partea mamei cu care am păstrat legătura i-aș aminti pe următorii: Lungeanu Silvia – soția vărului Gheorghe (Gigi – decedat, ing. în SNG, fiul unchiului Badiu, fratele mamei); Silvia – tehnician proiectant, pensionară, locuiește în Galați, are un băiat, Vlad, medic, căsătorit, situat în București; Lăzărescu Anca – verișoară, prof. ing., sora lui Gigi, locuiește în Brăila; Balaban Ioan și Lica: Lica – verișoară, tehnician proiectant, fiica unchiului Nică – fratele mamei – este pensionară a cărei familie locuiește în Galați, au un băiat, medic în SUA, și o fiică, economistă în București.

Rudele apropiate din partea tatălui s-au stins cu mult timp în urmă. Păstrăm legătura doar cu două familii și urmașii acestora, care sunt nepoți de vară din partea fratelui Manolache al tatălui meu, și anume: Lificiu Petrică și Milița (unde Milița este strănepoată din partea tatălui) locuiesc în Galați.

Această familie are două fiice căsătorite, absolvente de facultate, având fiecare câte un copil: una stabilită în Galați (Oana) și cealaltă (Rodica) stabilită cu familia în Anglia. Mai există și Racoviță Maria, soția lui Neculai (fratele Miliței, recent decedat), cu domiciliul în Galați. Milița mai are încă două surori numite Genovica, stabilită în Vaslui, și Silvica, în Murgeni, de asemenea căsătorite, și un frate (Nelu Racoviță) cu familia în Vaslui, iar el lucrează de circa nouăsprezece ani în Italia.

Aceste crâmpeie telegrafice din viața trăită de mine au fost consemnate la vârsta de peste optzeci și trei de ani, în luna februarie 2018, pentru a rămâne urmașilor și celor interesați calvarul și micile bucurii trăite, pentru a mă considera, totuși, astăzi un învingător, în raport cu mulți alții care au fost învinși de necazurile vieții sau de întâmplări nedorite.

Pentru întregirea celor incluse în povestea vieții mele, rog urmașii să atașeze celor descrise și „Arborele genealogic al familiei lărgite”, construit cu multă sârguință, prin aportul nepoților, Andrei și Tudor, la vârsta adolescenței lor. Să urmăriți în acest arbore „creanga familiei Alexandru” cu ramificațiile ei pentru a vă regăsi și locul vostru.

Finalizat astăzi, 10 martie 2018

Părinţii mei în Grădina Publică din Bârlad – 1924

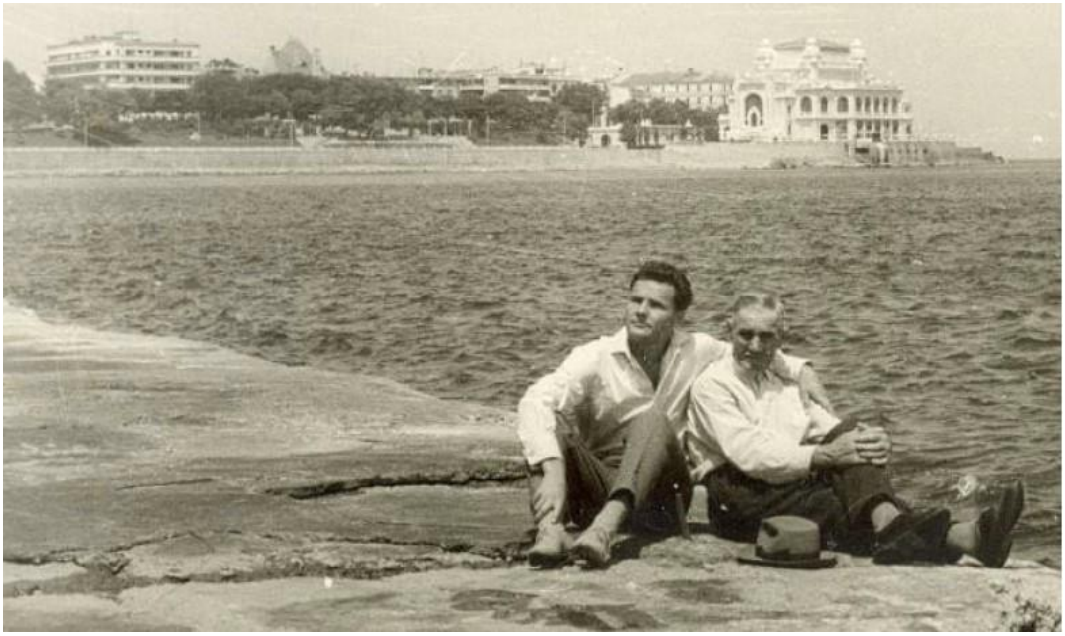
Părinţii mei alături de fraţii Costică şi Titina în atelierul de tinichigerie din Galaţi, situat pe strada Morfeu – 1927

Părinţii mei, Dumitru şi Ioana, fratele meu cu soţia şi copiii lor, Lica şi Gelu Folteşti, 1975

Familia Vasile şi Vasilica Sâmbotin, unchiul Ion Lungeanu, mama, Costică şi soţia Jenica, nepoţii Gelu şi Lica şi soţia mea, Rodica – Galaţi, 1975

Împreună cu tata pe digul din Constanţa, cu Cazinoul în fundal – 1963

Împreună cu tata, în faţa blocurilor, deasupra plajei din Mangalia – 1963

Cu mama, în fața hotelului „Faleza”, având nava „Libertatea” în fundal
Galați, 1970

Martin Tuner cu „comorile” lui – împrejurimile Lundului, Suedia, 2012

Mamaia Rodica cu „comorile” noastre – Galaţi, 2012

Un eveniment important din viață omis

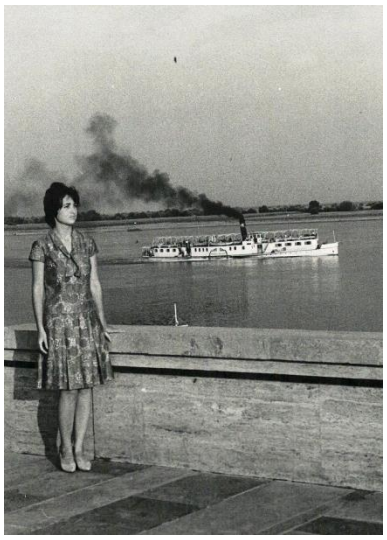
Inițial, am conceput cele scrise anterior, ca o scurtă informare pentru familiile fiicelor și nepoților, despre principalele preocupări din activitatea mea profesională, cât și alte informații sumare despre părinți, existența lor, apariția mea pe lume, dar și despre frații mei.

Informațiile incluse mă determină să completez cele scrise și despre unul dintre cele mai importante momente trăite, și anume data de 19 noiembrie 1962, când, în prezența unui mare număr de admiratori, colegi, cunoștințe am pronunțat cuvântul „DA”, atât eu, cât și viitoarea mea soție, Rodica în Casa Căsătoriilor Primăriei Municipiului Galați, în fața ofițerului stării civile de atunci, care ne-a unit pentru tot restul vieții, sub ocrotirea Celui Atotputernic, viziunea Lui astrală și aplauzele însoțitorilor noștri.

În foto alăturată, revăd multe colege ale soției, printre cele mai apropiate fiind: Lenuța Costache, Rodica Ghinea, Clemansa Blănaru, dar și câțiva colegi de facultate sau de serviciu, cum sunt: ing. Nelu Rebega, asistenții universitari Ovid Popovici, Nușa și Nelu Ioniță, Toma Stanciu, Gheorghe Răzmeriță. Aducerile aminte îmi reamintesc de o toamnă deosebit de plăcută în care crizantemele erau super-prezente în toate ferestrele localurilor, dar și în brațele noastre prin bogatele buchete, ce ne înfrumusețează momentele trăite, atât în poza de grup, cât și în cealaltă, în care suntem împreună.

Completez amintirile și cu imaginea Dunării, pe care se deplasa, spre Brăila, pe șenalul navigabil, nava de pasageri „Tudor Vladimirescu”, și, în prim plan, este prezentă tânăra mea soție, pentru a vă convinge de ce am ales-o, dar nu numai!

În următoarea fotografie, suntem, peste ani, pe faleza superioară, în fața hotelului „VEGA” și, în ultima, ne aflăm într-o deplasare montană, însoțiti de fiicele noastre, Adina și Alina, într-una din vacanțele lor școlare.

Salutări de la o colegă de breaslă!

Crescând în familia mea – cu câțiva constructori navali în „pedigree” – nu aveam cum să urmez alt parcurs profesional care să nu treacă prin Facultatea de Nave. La vremea respectivă, tata m-a convins că este cea mai bună alegere. Faptul că l-am văzut în contact cu studenții acestei facultăți, că ne-a luat pe mine și pe sora mea în excursiile de studii pe care le coordona – împreună cu studenții din anul I – în care vizitau toate șantierele navale de-a lungul Dunării maritime, precum și faptul că am crescut într-un apartament cu vedere la Dunăre, de unde priveam zilnic navele trecând, toate acestea m-au făcut să aleg acest drum.

Întâmplarea a făcut să-mi și placă, iar acest drum mi-a permis să construiesc o fundație solidă, care m-a ajutat să rămân în domeniul naval și să explorez multiplele sale fațete: de la proiectare și achiziții de echipamente, la management de proiect, dar și în zona de dezvoltare organizațională. Am avut șansa unică de a conduce, restructura și dezvolta o firmă de proiectare navală cu tradiție în contextul gălățean. Din această perspectivă, nu pot să nu menționez cât de importantă a fost colaborarea cu Facultatea de Nave și cu cei care o conduceau, pentru pregătirea viitorilor ingineri, prin programe de practică ce le ofereau o înțelegere clară a responsabilităților lor profesionale viitoare.

Dacă tot vorbim de facultate, trebuie să recunosc și contribuția fundamentală pe care tata a avut-o nu doar în formarea mea, ci și în dezvoltarea generațiilor de ingineri care au trecut prin această instituție. A fost și este încă – pentru noi toți, cei care i-am fost studenți – o figură esențială în evoluția Facultății de Nave. Sunt convinsă că impactul lui a fost simțit de foarte

mulți dintre cei cu care am lucrat sau colaborat în industrie, iar rigoarea sa profesională – greu de înțeles în timpul studenției – și-a văzut roadele abia la locul de muncă.

L-am avut nu doar ca profesor, ci și ca model de etică profesională și de muncă. Rezultatul de la geometrie descriptivă și desen tehnic era un fel de test turnesol – dacă ai tot ce-ți trebuie să fii inginer sau dacă trebuie să te reorientezi. Spre deosebire de incertitudinile din alte domenii, în desenul tehnic nu există dubii: fie știi, fie nu știi. Probabil că aceasta a fost una dintre primele lecții pe care le-am învățat de la tata ca profesor: să știu ce știu și să îmi fie clar ce am nevoie să aflu în continuare. Rigoarea, mintea ordonată, ușurința de a rezolva problemele și persistența de a rămâne concentrată până duc la finiș orice situatie, diplomația în relații și, nu în ultimul rând, abilitatea de a mă evalua corect – toate acestea simt că vin pe linia paternă și au fost stimulate și de experiența de a-l avea pe tata ca profesor.

Nu în ultimul rând, am învățat că valoarea contribuției tale și dezvoltarea oamenilor sunt esențiale. Tatăl meu a pus mereu accent pe dezvoltarea celor din jur și l-am văzut în acțiune, mentorându-i pe acei studenți sau colaboratori mai tineri care își doreau și îi permiteau acest lucru. De aceea, nu m-a mirat nicio clipă că, în evoluția mea profesională, am considerat firesc să susțin dezvoltarea celor din jurul meu. Așa cum nu mă miră nici devenirea mea profesională, de la inginer la manager și, ulterior, intrarea în zona de mentorat profesional și executive coaching.

Privind înapoi, pot spune cu certitudine că facultatea și oamenii pe care i-am întâlnit aici au contribuit într-un mod fundamental la ceea ce sunt astăzi. Chiar dacă drumul meu profesional a avut și alte ramificații, fundația primită aici, în Școala gălățeană, a fost una solidă și de neprețuit.

Nu toată lumea are privilegiul de a atinge nouăzeci de ani. La mulți ani, tata, îți doresc multă sănătate!

Și vreau să le mulțumesc tuturor celor care te sărbătoresc astăzi și care, prin munca lor au contribuit și contribuie și astăzi la succesul Facultății de Nave

și Arhitectură Navală: absolvenții dumneavoastră construiesc nave nu numai în România, ci în toate colțurile lumii – întreaga Europă, Canada, SUA, Australia, China, Vietnam. Felicitări! Sunt sigură că ceea ce au învățat aici constituie o bază temeinică pentru creșterea lor profesională ulterioară. La mulți ani profesorilor și Facultății de Arhitectură Navală!

Alina Florea, Milano, Italia

Bună ziua și bun găsit, tuturor!

Mă bucur ca ați avut prilejul și dorința de a sărbători cei nouăzeci de ani împliniți de tata! Din Suedia, unde sunt stabilită de douăzeci și patru de ani, vă transmit un călduros salut tuturor!

Ca mulți dintre cei ce s-au alăturat evenimentului, mă număr și eu printre absolvenții Universității „Dunărea de Jos” din Galați. În 1993 am absolvit secția „Mașini și instalații navale” a Facultății de Nave și Inginerie Electrică.

Îmi aduc aminte cu plăcere de cursurile de matematică din primii doi ani de facultate. Rigoarea și perfecțiunea matematică din cursurile avansate de algebră și analiză ale domnului prof. univ. dr. mat. Elefterie Olaru m-au făcut ca mai departe în activitatea profesională să încerc continuu să îmi explic fenomenele din jur prin modele fizice sau matematice. Poate că știința care m-a inspirat cel mai mult în alegerile profesionale care au urmat a fost termodinamica, curs care s-a materializat mai apoi pentru mine cu activitățile de la doctorat.

În anul 2000, am finalizat primul doctorat la Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, cu o analiză termo-economică a instalațiilor energetice navale,

în cotutelă, sub conducerea domnului prof. univ. dr. ing. Ion Ionită și a domnului prof. univ. dr. ing. Enrico Sciuba de la Universitatea „Sapienza” din Roma, Italia. Acest lucru m-a ajutat ca în același an să obțin o bursă de cercetare la Universitatea din Lund, în Suedia, unde în 2005, am finalizat un al doilea doctorat, în modelarea proceselor fizico-chimice din motoarele auto.

Sunt dintre aceia care chiar au folosit multe din cunoștințele teoretice avansate din anii de facultate de la Galați în cei peste douăzeci de ani petrecuți ulterior în cercetare, atât în România, cât și peste hotare. Între 2005 și 2010 am lucrat în domeniul naval la MAN Diesel Copenhaga, ca inginer cercetător în grupul de dezvoltare a motoarelor navale.

În prezent, lucrez ca inginer consultant la o firmă din Suedia, Aleido, care produce documentație tehnică pentru produse din cele mai complexe. Mă ocup, printre altele, de a dezvolta și aplica un model de inteligență artificială pentru a ușura producția de documentație tehnică pentru astfel de produse complicate.

Soțul meu, Martin Tunér, este profesor în Lund, la Institute of Technology, specializat în științe despre autovehicule și bio-combustibili, energie, și management universitar. Am doi copii. Tudor are treizeci de ani, locuiește la Malmö, și lucrează ca profesor la o școală care pregătește specialiști în dezvoltare de jocuri pe calculator. Alexandra are 16 ani și urmează un liceu cu prioritate în domeniul științelor exacte.

Ce și unde ajungem în viață e în bună parte nu numai un merit propriu, cât poate mai ales o întâmplare a sorții care ne alege o pereche de părinți, un anume oraș, o țară unde ne naștem, și anume condiții economice, sociale și

politice. Eu am avut norocul de a avea părinți foarte dedicați copiilor lor și care oferindu-ne puțin material, dar mult intelectual, au trasat din start pentru noi un nivel înalt al valorilor morale. Am avut și norocul de a urma școli de elită. Sunt recunoscătoare pentru această șansă, cât și pentru eforturile tuturor școlilor prin care am trecut, inclusiv Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați.

Din Lund, oraș universitar cu peste 30.000 de studenți și cu una dintre cele mai vechi universități din Scandinavia, vă transmitem salutări, sănătate, felicitări sarbătoritului și un eveniment cât mai plăcut!

Adina Tunér, Lund, Suedia

Dragă tataie Vasile, stimați participanți,

Nu în fiecare zi împlinește cineva nouăzeci de ani. Îți urez un călduros „La mulți ani!” și vreau să folosesc această ocazie pentru a depăna amintiri plăcute împreună.

Îmi amintesc de vacanțele din copilărie la Slănic Moldova, când ne băteam pe cine face jarul la grătar și sfârșeam prin a aprinde două focuri. Îmi amintesc și de momentele când construiam baraje în apa rece a râului Slănic, din pietrele de pe mal, împreună cu tine și cu Tudor.

Totodată, îți voi mărturisi că ani de zile după ce m-ai învățat AutoCAD, pentru a petrece timpul ca o activitate constructivă împreună, când mamaia nu voia să-i stau pe cap, mi-au fost foarte de folos noțiunile însușite. Până în ziua de azi, mă bazez pe acele noțiuni pentru a proiecta instalații de purificare a substanțelor biologice, folosite acum în procese de producție pentru medicamente de terapie genică în Londra. Mă bucur că am putut împărtăși momente semnificative, precum și la absolvirea masteratului în 2016, când ați

venit toți bunicii la Oxford, ca să vă vedeți nepotul cum primește diploma de master.

Îți mulțumesc mult pentru toate acestea și pentru multe altele, care nu încap în aceste rânduri, la celebrarea aniversării tale în Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați și a unei vieți dedicate învățământului și formării tinerilor. Urări de sănătate și noi succese în viitor urez, de asemenea, tuturor participanților la sărbătorirea bunicului meu.

Andrei Florea, Londra, Anglia

Bun găsit din Suedia!

Sunt Tudor Gogan, nepot direct al sărbătoritului de azi, care pentru mine este tataia Vasile. Sunt născut în România, municipiul Constanța, dar am locuit cea mai mare parte a vieții în Suedia, începând cu al șaptelea an de existență.

Doar o parte din vacanțe le-am petrecut în România, împreună cu bunicii din partea mamei. Îmi aduc aminte că, în primele vacanțe, poate eu să fi avut vreo opt-doisprezece ani, tataia Vasile m-a introdus în domeniul cunoașterii primelor noțiuni AutoCAD, îndeosebi când dumnealui se ocupa în acel moment. Și asa, mai din joacă, mai în serios, tataia Vasile mi-a deschis ochii pentru universul 2D, apoi 3D și pentru cum se clădesc virtual lumile în 3D.

Sunt convins că acele momente au sădit o sămânță, căci interesul meu pentru dezvoltarea de medii 3D a crescut, și, în prezent, lucrez ca profesor de Level Design la Școala Vocațională „The Game Assembly” din Malmö, Suedia. Level Designul reprezintă procesul de creare a nivelurilor sau etapelor dintr-un joc video. În acest rol, dezvolt și predau cum se concep și se construiesc

mediile tridimensionale în care jucătorii interacționează. Aceasta include proiectarea arhitecturii virtuale, plasarea obstacolelor și a elementelor de joc și asigurarea unei experiențe captivante pentru utilizatori.

Vă urez petreceți un eveniment deosebit de plăcut, zile senine și multe bucurii lui tataia Vasile, tuturor participanților sănătate și reușite în activitățile zilnice.

Tudor Gogan, Malmö, Suedia

ÎN LOC DE ÎNCHEIERE

Deși sunt în ajunul celor nouăzeci de ani, despre care nu pot spune cât de repede au trecut, nu aș dori să folosesc încă cuvântul „încheiere”. După pensionare, în 2005, am mai ajutat până la apariția amenințării covidului câțiva tineri, care, prin studii ulterioare de arhitectură, au devenit arhitecți, care sunt acum în activitate fie în țară, fie peste hotare. Sper ca Cel Atotputernic să-mi mai prelungească existența. Pioasă amintire profesorilor care m-au format.

Doresc să mai mulțumesc atât colaboratorilor mei întâlniți în toate domeniile de activitate, cât și fiicelor, împreună cu familiile lor, pe care, deși departe, le simțim aproape în tot ce facem.

Deosebite mulțumiri soției mele cu care, numai uniți împreună, am reușit să ajungem la vârstele venerabile acumulate.

Tuturor, numai sănătate, realizări și bucurii!

Conf. univ. ing.,
pensionar Vasile ALEXANDRU